

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
ŞANLIURFA VE KAHRAMANMARAŞ'TA OKULLARDA
MEYDANA GELEN OLAYLAR İLE ÇOCUKLARIN DİJİTAL
ORTAMLARDA KARŞILAŞTIKLARI RİSKLER VE OLUMSUZ
ETKİLERİN TÜM YÖNLERİYLE ELE ALINARAK
ARAŞTIRILMASI, ÇÖZÜM ÖNERİLERİ GELİŞTİRİLMESİ VE
BENZER OLAYLARIN ÖNLENMESİ İÇİN ALINMASI GEREKEN
TEDBİRLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN
MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10/4004, 4005, 4006, 4007, 4008, 4009)
KAHRAMANMARAŞ ÇALIŞMA ZİYARETİ TUTANAKLARI

-----0-----

14 Haziran 2026 Pazar

-----0-----

KONU

- Kahramanmaraş'ta Yaralı Çocukların Aileleriyle Görüşme

14 Haziran 2026 Pazar
BİRİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 09.41
BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)
BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)
SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)
KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)
----- 0 -----
(Kahramanmaraş Valiliği Toplantı Salonu)

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, dün menfur olayda öbür dünyaya irtihal eden yavrularımızın aileleriyle görüşmüştük ve bazı yetkililerle, özellikle idarecilerle ve öğretmenlerle görüşmüştük. Bugün yararlanan, hem kurşunla hem de normal, başka şekilde yaralanan ailelerimize geçmiş olsun diyeceğiz. Yöntem olarak kurşunla yaralanan ailelerimizi tek tek alacağız, diğerlerini ise toplu olarak alacağız, geçmiş olsun dilekelerimizi iletacağız. Onlar kimlerle gelmişlerse onlara da aileler içerisinde söz vereceğim.

Tabii, bugün de epey bir görüşeceğimiz aile var. Hızlı bir şekilde bitirip ondan sonra Şanlıurfa'ya yola çıkacağız. Üç saatlik tahmini bir yolumuz var. Orada da Valilikte bir bilgi aldıktan sonra bugünü tamamlayacağız. Yani bugün yine uzun ve meşakkatli bir çalışma şeyimiz olacak.

Şimdi, ilk ailemizi ben alacağım içeriye. Ne kadar seri ve hızlı davranabilirsek o kadar yetiştirebiliriz diye düşünüyorum.

Evet, başlayalım arkadaşlar.

Sosyal Bilgiler Öğretmenimizi de dün söylemiştik, onu da görüşmeler bittikten sonra, en son onu dinlemiş olacağız.

Mehmet Buğra Eroğlu yavrumuzun babası Mehmet Eroğlu ve annesi Serpil Eroğlu Hanımefendi yanımızdalar. Yavrumuzun sağ ayak bileğinde yaralanması var, mermi yaralanması.

Öncelikle tüm Komisyonumuz, milletvekillerimiz adına size geçmiş olsun diyoruz, Allah şifa versin. Zaten biz de Buğra'yı görmüştük, gayet sağlıklı filan yerinde, morali filan da yerinde. Bugün bizim çalışma şeyimizde dün ailelerimizi dinledik, sizlere de Komisyon olarak geçmiş olsun demek istedik. Bizimle paylaşacağınız, Komisyonumuzla paylaşacağınız bir şeyler varsa bunları da duymak isteriz. Mikrofon açık, kayıtlara geçecek.

Buyurun.

MEHMET EROĞLU - Şöyle söyleyeyim yani okuldaki saldırıda adaletin yerini bulmasını istiyoruz sadece. Başka bir şey, diyecek bir şey yok, zaten yaralı yavrularımız var, ölen çocuklarımız var. Sadece o okuldaki ihmalin nasıl olduğunu bilmek istiyoruz yani demek istediğim bu kadar, ne desek boş aslında. Okuldaki saldırı biraz bizi çok üzdü, hâlâ bizim de psikolojimiz iyi değil yani çocuklarımızı düşünemiyorum, o yaralı çocuklar, ölen çocukların aileleri. Biz de etkilendik yani böyle bir şeyin olması çok iyi olmadı, aslında bize yakışmadı yani Türkiye'ye yakışmadı, güzel bir şey değil. Ne diyelim? İnşallah, adaletimiz yerini bulur yani bu, sebep olanlar inşallah cezalarını alırlar. Biz de anca öyle ferahlarız diye diyelim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Serpil Hanım...

SERPİL EROĞLU - Yani bu durumda diyecek hiçbir şey bulamıyorum. İnşallah, bir daha yaşanmasın istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz de zaten Komisyon olarak bunun gayretindeyiz. Bunları araştırıyoruz ki buna benzer şeyler hiçbir yerde yaşanmasın diye.

SERPİL EROĞLU - Evet, hiçbir yerde, aynen.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buğra'ya gereken destekler veriliyor değil mi, hem eğitim destekleri hem de aile destekleri?

SERPİL EROĞLU - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunlar veriliyor. Nasıl Buğra?

SERPİL EROĞLU - Buğra iyi, iyi çok şükür.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Morali...

SERPİL EROĞLU - Morali, psikolojisi biraz işte korkuyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O zaman geldiğimiz zaman iyiydi, sonradan mı başladı yani.

SERPİL EROĞLU - Korkuyor, yok, dışarı çıktığımızda belli ediyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Belli ediyor mu?

SERPİL EROĞLU - Hı, hı, evin içinde hani normal de dışarı çıkınca öyle korkuyor, tedirgin oluyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah hayırlı ömürler versin, başarılar diliyoruz.

MEHMET EROĞLU - Yetişkin çocuklar olunca, bir de okula birkaç saat gidip geliyor şu anda, annesiyle bir iki derse katılıyor, biraz alışsın diye şey yapıyoruz. İşte yetişkin çocuklar var galiba orada, 8'inci sınıfa giden çocuklar, onlardan da biraz korkuyor, gitmek de istemiyor yani o yüzden de biraz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet.

MEHMET EROĞLU - Yani şimdi annesiyle çıkıyor, karşıdan yetişkin çocuk geldiği zaman annesinin arkasına saklanıyor, bizim arkamıza saklanıyor, şu anda biraz iyi değil yani inşallah iyi olur diye mücadele ediyoruz.

SERPİL EROĞLU - Aynen, o durumu görünce de biz de çok üzülüyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, peki, çok teşekkür ediyoruz.

MEHMET EROĞLU - Rica ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tekrar geçmiş olsun.

MEHMET EROĞLU - Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizi zahmet ettirdik buraya kadar.

MEHMET EROĞLU - Estağfurullah.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani komisyon olarak sizleri de dinlemezsek eksik olurdu diye düşündük, sabahın bu vaktinde. Hakkınızı helal edin.

MEHMET EROĞLU - Helal olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama Buğra'ya da selamımızı götürün.

SERPİL EROĞLU - Başüstüne!

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Gözlerinden öptüğümüzü söyleyin.

MEHMET EROĞLU - Başüstüne!

SEVDA GÜVEN - Merhaba, hepiniz hoş geldiniz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Aysima Güven kızımızın, Sevdâ Güven, annesi. Aysima'nın da biz görmüştük milletvekili arkadaşlarımızla, morali sağlığı da iyiydi. Şimdi nasıl Aysima? Kayıtlara geçiyor konuşmalarımız Sevdâ Hanım.

SEVDA GÜVEN - Aysima çok şükür daha iyiye gidiyor, toparlıyor. Hep kendini güçlü gösteren bir çocuk Aysima, acılarını hep böyle bastırarak konuşur. Siz de geldiğinizde, çoğu kişi geldiğinde görmüştür, yaşadıklarını bastırarak daha iyi toparlamaya çalışıyor.

O gün Aysima'yı ben 12.30 civarlarında falan okula bıraktım. Eve döndükten kısa bir zaman sonra, eşim şehir dışındaydı iş için, bugün de yok, şehir dışında...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Selamlarımızı götürün, bütün arkadaşlarımızın.

SEVDA GÜVEN - Aleykümselem.

İşte "Aysima okula gitti mi?" dedi. Bir gün önce olaylardan dolayı göndermemeyi düşünüyorduk, gitmek istedi Aysima arkadaşlarıyla. Okulda bir problem olduğunu, okula gitmemi söyledi eşim. Yani biz daha önceden öğretmenler ile müdürlerin gitmesinden dolayı olan bir olay diye düşündük. Öyle çıktık ama gittik, çok vahşice bir şey gördek. Aysima'yı bulamadık zaten iki üç saat. Öğrenciler sitelerin altına kaçmışlardı. Benimle beraber arkadaşlarım da komşularım da geldi. Yoktu yani bulamayınca Aysima'nın içeride olduğunu anladık biz. Birçok hastaneye gittik, bulamadık. En son ağır yaralılar içinde Megapoint Hastanesine kaldırılmıştı. Çok kurşun isabet etmiş Aysima'ya, 9-10 tane kurşun gelmiş. Aysima'nın ellerine...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kaç kurşun?

SEVDA GÜVEN - 9-10 tane kurşun var yani giriş çıkış çok vücudunda. "Zaten karnımı açmak istedim anne kendime gelince; ellerimden de vurulduğumu görünce, ellerim çok acıyordu." dedi. Her iki elinden vurulmuştu, sağ elinde kurşun kalmıştı, iki defa ameliyat oldu. Şu an perine bölgesinde kurşun var Aysima'nın, tekrar bir ameliyat geçirecek. Çok zor süreç geçirdik. Yirmi gün akciğerinde akciğer tüpüyle kaldı Aysima; 3 kere değiştirildi, çok zorlu süreçler de atlattı. Şu an ders çalışmak istemiyor, evden çıkmak istemiyor Aysima, hiçbir yere gitmek istemiyor, çok yürüyemiyor çünkü her iki baseninden de kurşun yediği için kırıkları vardı. Bir aya yakın, bir buçuk aya yakın hiç kaldırmadık onu. Çok kötüydü yani aile çok etkilendik. Ana sınıfına giden çocuğum bir buçuk ay hiç gitmedi okula, gitmek istemedi. Liseye giden oğlum var. Biz ailecek çok etkilendik. O yoğun bakım kapısında kendi kızım için olsun, öbür ağır yaralılar için olsun çok bekledik. Günlerce su bile vermediler yani dudağını pamukla ıslattık her girmemizde.

Aileden şikâyetçiyiz veriz biz, hem anneden hem babadan, özellikle babadan, anneden. Yani bir hiç uğruna bu çocukların ölmeleri, bizim çocuklarımızın bu kadar ağır şeyler yaşamaları... Benim kızım daha genç kız olacak, daha büyüyecek, vücudunda o izlerle yaşayacak, ellerinde mesela. Bütün gün boyunca ellerine bakıyor, ellerindeki dikiş izlerine, geçmeyen. Psikolojik olarak evet görüntüde iyi ama içte... Mesela akşam bazen yatıyor, yanına uzanıyorum, konuşmak ister misiniz diye soruyorum. "Çok hatırlamak istemiyorum anne." diyor. Bazen de çok hatırlayınca... Mesela benim kızım diyor ki: "Kurşunu ben gördüm anne karşıdan." Sınıfta öğretmen yok bu arada. Aşağıya iniyorlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hangi sınıfta o?

SEVDA GÜVEN - Benim kızım 6/D öğrencisi.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Koridorda...

SEVDA GÜVEN - Evet, koridorda.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Koridorda, ilk vurulan.

SEVDA GÜVEN - Evet, görüntüsü olan.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O yukarıdan aşağı inen kızımız.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sürünerek sınıfa giren mi?

SEVDA GÜVEN - Evet. Sürünerek sınıfa giriyor. Elleri acıya acıya sınıfa giriyor, sınıfta da sıranın altına giriyor. O vahşi orada onu da vuruyor, sınıfta bir daha. Ayla Hoca onu görünce ayağa kalkıyor, çocuklara doğru gitmeye çalışırken "Anne ben sıranın altına girdim, öğretmen ve çocukları orada taradı. Döndü, bir daha beni de vurdu orada." diyor. Hepsini hatırlıyor Aysima. O gün bir alt kat sınıfa da inmesinin sebebi şu: Kitap Kolu Başkanı Şuranur'la ikisi. Çocuklardan birisi, ders boş olduğu için kitap istiyor; bunlar da bir alt kat sınıfa inip... Öğretmen odasından kitaplığın anahtarını almak için iniyorlar. Orada Şuranur tuvalete gitmek istediğini söylüyor. Aysima "Anne biz yürüyerek, böyle koşarak gidiyorduk, orada adamı gördüm." dedi. Çünkü benim kızım hiçbir zaman

"çocuk" demedi ona "adam" diyor. "Babam kadar vardı." diyor. "Biz tuvalete doğru giderken bizi gördü, tekrar lavaboya girdi ve elinde de telefon vardı, bizi çekiyordu." diyor. Ondan sonra bunlar tuvalete doğru Şuranur'a diyor ki... "Tesisatçı" diyorlar buna çünkü yanında da çanta varmış, tesisatçı olduğunu düşündükleri için. Şuranur, Aysima'ya "Hadi, gidelim." diyor, yukarı çıkmıyor, elini tutuyor, koşu koşu gidiyor zaten katil de onun üstüne doğru geldiğini görünce direkt Aysima'ya sıkıyor ve Aysima "Anne, o kurşunun, ben gördüm, bana doğru geldiğini." diyor, o kurşun da zaten akciğerine geliyor Aysima'nın, orada düşüyor, sıkmaya devam ediyor; sıkıyor, sıkıyor. Kapı açılıyor, Aysima Ayla Hocanın olduğu sınıfa giriyor, emekleyerek sıranın altına giriyor. Oradaki bütün vahşeti, o çocukları... Hatta karşı sınıfa girerken çocuklar şey diye bağırıyor: "Abi, biz sana bir şey yapmadık, bizi vurma!" diye bağırıyor, onları bile duymuş. Yanındaki "Hocam..." diye seslenmiş Ayla Hoca'ya, "Kalkın..." demiş, Hoca duymamış onu, öbür çocuk duymamış muhtemelen, ölen vefat eden erkek çocuklardan birisi. "Çıkmaya çalıştım, çıkamadım anne." diyor. Sürekli arkadaşını soruyor, Şuranur'u. Yoğun bakımda ilk gözünü açınca da yanındaki kızın Şuranur olup olmadığını sordu. "Anne o bayıldı, hiç sesini çıkaramadı." dedi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şuranur, dün en son gelen aileydi arkadaşlar.

Evet...

SEVDA GÜVEN - Evet, Şuranur'la ikisi çok yakın arkadaşlardı yani hem arkadaşını kaybetti hem her şeyi gözleriyle gördü, kendisi çok fazla yaralandı. Yani biz şikâyetçiyiz o anneden, o babadan, onu bu şekilde örtbas eden herkesten biz şikâyetçiyiz. Benim kızım küçücük yaşında, öbürleri, bunu yaşamamalıydı. Yani ben çocuğumu hiçbir yere göndermezken, okula bile arabayla götürüp başına bir şey gelmesin diye düşünürken okula bıraktıktan sonra... Çünkü orası benim için güvenli bir yerd, çocuğumu oraya bırakıp her yere gidebiliyorken benim çocuğum güvendiğim bir yerde bunu yaşadı. Şimdi ders çalışmak istemiyor, okula gitmek ister mi, ileride hayatı nasıl olur, yapabilir mi? Başarılı bir öğrenciyken... Avukat olmak istiyor benim kızım, ilk günden bugüne hep avukat olmak istediğini söylüyor. Şu anda hiç ders çalışma isteği yok, okul isteği yok, bu kızın geleceği ne olacak; kim için, neden bunu yaşadılar? Biz aileden şikâyetçiyiz, ben o anne ve babanın dışarı çıkmasını istemiyorum. Benim kızım bunları yaşarken o dışarıda kalmamalı bu anne. Onun çocuğu çok zekiymiş, hep öyle anlatırmış "Benim çocuğum çok zeki." Benim çocuğum geri zekâlı değildi, o zaman o okula göndermeyecekti ya da bir yaptırım uygulanacaktı bu çocuğa. Daha önceden de sınıfta çocuğun bir sürü vakaları olmuş, sonradan -Maraş küçük bir yer, duyabiliyoruz- 2 tane kızı varmış ailenin, onlarla ilgili de bir şeyler duyuyoruz. Hadi bunlar avukat olsun, öğretmen olsun, doktor olsun hastasına da aynı şeyi yapabilir, öğrencisine de yapabilir. Yani benim kızım şu anda dışarı çıkıp iki dakika yürüyemiyor, yürüdüktan sonra "Bacağım ağrıyor." diyor çünkü belden aşağısına çok kurşun yemiş Aysima. Yani bizim evimizde iki aydır matem var, acı var. Çok vahşice bir şeyler yaşadı benim çocuğum, öbür çocuk var. Biz iki hafta boyunca yemek yemedik, su içmedik, evdeki çocuğum ayrı etkilendi, biz ayrı etkilendik. Bir anne için çocuğunu arayıp bulamamak, bulunca da vahşice hâlini görmek katledilmiş resmen. Bizim bu acılarımızı ne bastırır ne unutturur; bilemiyorum ben. Ölenler için ayrı üzülmüyoruz, kendi çocuğum için ayrı üzülmüyorum, hepsini tek tek tek hatırlıyor, anlatıyor detayına kadar. O çantayla içeriye girdiğini, onları beklediğini, hatta teneffüste vurmaya düşünüyormuş çocukları. Aysima da diyor ki: "Anne iyi ki o zaman biz gittik, iyi ki de beni vurdu yoksa beş dakika sonra o koridor kalabalık olurdu, bütün çocukları öldürdü." diyor. Benim kızım küçücük, kalbinde yaşadığı acılarına rağmen bunu söyleyebiliyor. "İyi ki bizi vurmuş anne yoksa bütün çocuklar öldü." diyor. O sıranın altında ne kadar kalmış ağlayarak. Yürüyerek çıkmaya çalışmış, çıkamamış. Megapoint Hastanesinde çok ağır ameliyatlara geçirdi Aysima, sonrasında fakülteye geldi, fakültede de Hafize Hocamız ilgilendi onunla, şu anda da daha bir ameliyat daha geçirecek.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah şifa versin.

Öncelikle tabii, yavruca Aysima ta baştan beri bütün hadiseyi gördüğü için, tezahür ettiği için bir de en yakın arkadaşıyla böyle bir hadise olduğu için, bir de hoca da orada, çok, tabii... Ama siz çok güçlü bir annesiniz yani iyi bir ailesi var, onu zaman içerisinde iyileştirecek olan da sizsiniz, onu normal şeyine döndürmeniz de fayda olur. Tabii, aynı zamanda, abisi Efe'nin, yine, küçük, Fatih'in de siz şeylerini düşünerek onları da muhafaza ederek şeylerinizi değerlendirmeniz de fayda görürüz.

Biz de zaten Meclis Komisyonu olarak araştırmalarımızı yapıyoruz, değerlendiriyoruz. İnşallah, başka şeyler olmasın diye elimizden gelen gayreti gösteriyoruz. Burada şimdi bütün partilerimizin temsilcileri var, Komisyonumuz. Onun için bütün milletvekillerimiz buradalar. İnşallah, bunlarla ilgili bir şeylerin yaşanmaması açısından elimizden gelen gayreti gösteremeye çalışıyoruz.

SEVDA GÜVEN - Yani bizim canımız yandı, çok şükür benim kızım yaşıyor, nefes alıyor ama hem yaşamayanlar için hem de benim kızım gibi ağır yaralı olanlar için hak yerini bulsun istiyoruz Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İnşallah, inşallah.

SEVDA GÜVEN - Çünkü benim kızım daha çok küçük, daha 6'ncı sınıf öğrencisi yani ileriki hayatı nasıl olur, nasıl yapabilir...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İyi olur inşallah yani hiç öyle düşünmeyin. Allah size onu bir mucize olarak vermiş.

SEVDA GÜVEN - Evet, hocam, bir parkta bile... Evet, Aysima gerçekten yaşadığı şehir gibi kahraman oldu. Bu kadar kurşunla... Yani parkta bile bir çocuğumuz düştüğü zaman "Canın acı mı?" diye soruyoruz. Benim kızıma her girmemde farklı bir yerinden vurulduğunu, her yoğun bakıma girdiğinde inleyerek örtüsünü kaldırdığımda... Yani siz düşünün neler yaşadığımızı bizim. Çok vahşice bir şey yaşamış, Aysima'nın travması katbekat daha yüksek.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Peki, katili önceden tanıyor muymuş?

SEVDA GÜVEN - Yok, onlar 7 ve 8'inci sınıf öğrencisi olduğu için Aysima öğlenci grubunda hiç görmemiş, hiç bilmiyor, zaten okula bırakıp eve gitmem, olayın başlaması, çok zaman yok arasında.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Şeyi soracağım Sevda Hanım, zannediyorum Şuranur'un annesi... Yani şey olarak, o fail olan çocuğun ellerinde eldiven olduğu...

SEVDA GÜVEN - Öyle söylenmiş evet, biz de öyle duyduk.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Yani Aysima öyle mi diyor?

SEVDA GÜVEN - "Elinde eldiven var, telefon da vardı." diyor. Telefonu şeye dayanmıştı, bizi görünce içeri girdi, zaten onları görünce başlamak zorunda kalmış. Aysima yüz yüze gelmiş, göz göze gelmiş, yüzüne karşı sıkılmış... Bir de "Anne, karşı sınıfta bağırarak hayvan gibi bağırarak İngilizce bağırarak vurdu o çocukları." diyor. Hatta ilk yoğun bakımda gözünü açtığında ben ona "Gitme." demiştim o gün için, bana "Anne, ben seni dinlemedim, çok özür dilerim. O Müslüman değildi anne çünkü yabancı dilde konuşuyordu." Her sıkıldığı kurşunda yabancı dilde bağırarak sıkılmış o çocuklara yani çocuk diye demiyorum, ilk günden bu yana Aysima ona "Adam, kocaman bir adamdı." diyor, çocuk demiyor yani.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sevda Hanım, dün Şuranur'un ailesi söylemişti de eldiven işte, Şenol Hanım sordu, üst kat tuvalet de bozuk muymuş?

SEVDA GÜVEN - O gün bozuk olup olmadığını bilmiyorum ama sürekli tesisatçı geldiği için kızlar tesisatçı olarak düşünülmüşler o adamı.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yani üst kat bozuktu, o yüzden oraya girmediler, alt kata geldiler...

SEVDA GÜVEN - Öyle söylentiler de var.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Aysima öyle bir şey söyledi mi?

SEVDA GÜVEN - Yani söylemiş de olabilir, şu an hatırlamıyorum, çok şey, iki ay olacak, yarın tam iki ay olacak.

Hatta biz "Niye indiriz, hani niye üst kat tuvalete gitmediniz?" dediğimizde çok sık tuvaletler bozuluyordu, tesisatçı geliyordu deniliyordu. Bu adamı da yani katili de tesisatçı diye düşünmüşler. Eğer "Yabancı biri olduğunu bilseydik hani biz girmezdik anne." diyor.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Ama aşağıya kitap için iniyorlar, değil mi? "Kitap Kolu Başkanı" dediniz.

SEVDA GÜVEN - Evet, yani aşağı alt kata anahtar almaya iniyorlar, hatta kendileriyle inen başka kızlar var, onlar geri çıkıyorlar yukarıya. Onlar lavaboya gitmek istiyorlar birde. Hani, üst katınki bozuk mu değil mi...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Alt katta olduğu için...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Üst kattaki bozuk diye alta indi diyor şey.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Hayır, şöyle: Anahtar almak için alt kata iniyorlar.

SEVDA GÜVEN - İnmişken de tuvalete gidiyorlar.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Alt kattayken de inmişken de oradaki lavaboya gidiyorlar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Üstteki de bozuk diye buraya girelim çıkalım demiş.

SEVDA GÜVEN - Üstteki de, evet...

Ya, sürekli tesisatları bozulduğu için o şekilde düşünmüş çocuklar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Okulun fiziki şartları sıkıntılı.

SEVDA GÜVEN - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tekrar geçmiş olsun.

Aysima kızımıza Allah'tan şifalar diliyoruz.

SEVDA GÜVEN - Allah razı olsun.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Elleri bir şey yok, değil mi? Yani ellerini kullanmakta...

SEVDA GÜVEN - Elleri kullanıyor, sağ elini, şu 2 parmağında biraz his kaybı değil de acıma hissi oluyormuş yaparken. Avuç içinde tekrardan ikinci bir ameliyat geçirdi, plastik cerrahi ameliyatı yapıldı fakültede, şurada bir deri kırıksıklığı olduğu için elini tam şöyle açamıyor, görüntü olarak da biraz, kız çocuğu neticede... Onun için de ilaç falan kullanıyoruz, bu hafta da tekrar çocuk cerrahisine götüreceğiz. Çok şükür yaşıyor, nefes alıyor, akciğerinden de yaralandığı için nefes alıp vermesinde biraz...

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Çok önemli bir ayrıntı değil ama elinde eldiven yok, görüntüde elinde eldiven yok çocuğun, katilin.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Öyle hissetmiş olabilir tabii.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Öyle hissetmiş olabilir.

SEVDA GÜVEN - Nasıl, anlamadım?

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Çok önemli bir ayrıntı değil ama elinde eldiven yok, bilginiz olsun, görüntüde yok katilin elinde.

SEVDA GÜVEN - Eldiven yok...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Öyle görmüş olabilir.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Öyle görmüştür, bir de arkada ışık var ya...

SEVDA GÜVEN - Yani o şoktan çocuklar...

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Tabii.

SEVDA GÜVEN - Yani biz şükrediyoruz, aklını yitirmemiş, yine anlatabiliyor, söyleyebiliyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Çok şükür.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, çok teşekkür ediyoruz, Allah razı olsun.

SEVDA GÜVEN - Biz teşekkür ederiz, çok sağ olun geldiğiniz için.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hayırlı günler diliyoruz, sağ olun. Selam söyle, Fatih'e ve Efe'ye de selam söyle.

SEVDA GÜVEN - Aleykümselam. Allah razı olsun.

Kapanma Saati: 10.07

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.36

BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)

BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)

SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)

KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)

----- 0 -----

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sadenur kızımızın muhterem babası Yücel Bahşi Bey buradalar. Kendisine hoş geldiniz diyorum Komisyonumuz adına.

YÜCEL BAHŞİ - Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Geçmiş olsun.

YÜCEL BAHŞİ - Allah razı olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah'ım güzel yavrumuza şifalar versin.

Tabii, Sadenur'un birkaç tane sıkıntısı var, özellikle bacağında dikiş var.

YÜCEL BAHŞİ - İki bacağında kırık var, bir de kurşun yarası var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kırıklar atlamadan dolayı var, ondan sonra kurşun yarası var.

YÜCEL BAHŞİ - İki yerinde var, boyun kısmında var, bir de bacağında vardı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz sizden şimdi, gelmişken bütün... Öncelikle, yavrularımızın dün annelerini, babalarını dinledik, konuşmak isteyenleri. Bugün de yaralı olan öğrencilerimizin velilerini dinliyoruz. Bizimle paylaşacağınız, bizimle konuşacağınız, bize söyleyeceğiniz şeyleri Komisyonumuzun duymasını istiyoruz. Bütün konuşacaklarınız kayda alınıyor yani Meclisin zabıtlarına geçiyor. Sadenur'un durumundan siz bahsedersiniz ama bana verilen bilgilere göre son derece iyi, normal eğitimine başladı, psikolojik desteği çok yüksek, morali falan çok yüksek, o konuda destek falan da sağlanıyor, herhangi bir psikolojik sorunu falan da söz konusu değil. O kadar sıkıntı çekmiş olmasına rağmen aynı sınıfta olan bir katliamda, 4'üncü kez oraya giren katilin bütün hareketlerini görmesine, değerlendirmesine rağmen son derece güçlü bir yavrumuz. Bunun için öncelikle sizi tebrik ediyoruz, öyle bir yavrumuzu yetiştirdiğiniz için.

Evet, buyurun, sizi dinliyoruz Yücel Bey.

YÜCEL BAHŞİ - Allah razı olsun.

Başkanım, ne diyelim, keşke yaşanmasaydı böyle bir olay ama yaşandı maalesef. Çok şükür, buna şükür, atlattık. İyi, okuluna da devam edecek, psikolojisi de iyi. Genel olarak iyi yani, ne diyelim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda normal okuluna devam ediyor mu?

YÜCEL BAHŞİ - Yok, daha gitmiyor, ayakları yeni alçıdan çıktı, yavaş yavaş basabiliyor. İnşallah seneye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Eğitimi evde alabiliyor mu?

YÜCEL BAHŞİ - Evde zaten görüyor hocam, öğretmenler gelip gidiyor, görüyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Dersleri nasıl?

YÜCEL BAHŞİ - Çok şükür, iyi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Busenur'la arası nasıl?

YÜCEL BAHŞİ - Kız kardeşi küçük olunca biraz kavga falan oluyor ama kız kardeşi ona göre iyi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, Yücel Bey, dün çok üzüldük ailelerimizi ağırlayınca. Şimdi böyle şey yapınca biraz rahatlıyoruz, Allah razı olsun. Sizden yavrularımızla ilgili olumlu şeyler duyunca da psikolojimiz biraz rahatlıyor. Allah senden razı olsun. Zaten geldiğimiz zaman da bize moral vermiştin. Yavrumuza selam söyle. Başarılar diliyoruz, Allah muvaffak eylesin.

YÜCEL BAHŞİ - Aleykümselam. Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okula gitmeyeyim falan şeyi var mı?

YÜCEL BAHŞİ - Yok, yok, gidecek, bir kaç defa götürdüm okula.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Kafasında bir şarapnel mi vardı?

YÜCEL BAHŞİ - Kurşun, yorgun mermi varmış.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Ondan bir sıkıntı yok değil mi?

YÜCEL BAHŞİ - Yok, yok, çok şükür operasyonla alındı.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hangi sınıftaydı?

YÜCEL BAHŞİ - 5/D.

Ayaktan giriş görünüyor...

YÜCEL BAHŞİ - Evet, giriş ve çıkış var.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Yok, yok, hastaneye ambulansla mı gitti?

YÜCEL BAHŞİ - Ambulansla.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Kırık var kafada...

YÜCEL BAHŞİ - İki ayağında kırık var, iki bacağında.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Aslında 5 çocuk ağır yaralı. Yoğun bakımda tutuldu. Yok, yok, şu an, ilk baştakini anlatıyorum ben. 5 çocuk; Mustafa, şu anda Ankara'da, efendim, Osman şu anda Ankara'da. Mustafa yoğun bakımda şu anda, bilinç sorunu yaşayan, en ağır olan. Osman, boyundan yaralıydı, o da Etlik'te. Onun dışında bir Zişan vardı bir de çocuğumuz vardı, bir de az önceki Aysima vardı. En çok kurşun olanlardan biri Aysima'daydı ama Aysima akciğer, ince bağırsak ve pelvis bölgesinden yemişti. Bunlardan 5'i yoğun bakıma alındı, geri kalan 12 çocuğumuz ayaktan ve basit odalara alındı. 5'in şu anda 2'si Etlik Yoğun Bakımda. Şu andaki durumu...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sınıfla ilgili, olayla ilgili bir şey anlatıyor mu?

YÜCEL BAHŞİ - O an zaten hoca yokmuş herhâlde derste, oyun oynuyorlarmış, birden işte silah sesleri falan, çocuk girmiş içeri.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Rastgele mi ateş etmiş?

YÜCEL BAHŞİ - İki eliyle ateş ediyormuş zaten çocuk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İki eliyle?

YÜCEL BAHŞİ - Gördüğü o. Ya yanlış hatırlıyor ya da gördüğü o.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Sesi duymamışlar mı? Çünkü ilk önce 5/E...

YÜCEL BAHŞİ - Duymuşlar sesi de bunlar tatbikat falan zannetmişler, sıraların altına girmişler.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Sıraların altına.

YÜCEL BAHŞİ - Daha sonra bu içeri dalınca bu bizim kıza "Sen aşağı mı atlayacaksın, seni vuracağım." diye masanın üzerine çıkmış bu, rastgele ateş etmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onu da söylemiş yani?

YÜCEL BAHŞİ - Evet, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu arada mı ateş etmiş?

YÜCEL BAHŞİ - Zaten rasgele ateş ediyormuş çocuk.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ne demiş, anlayamadım?

YÜCEL BAHŞİ - "Aşağı mı atlayacaksın? Seni vuracağım." diyormuş çocuk, camdan aşağı atlayacakmış ya.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Vuran çocuk mu?

YÜCEL BAHŞİ - Evet, vuran çocuk.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - İki elinde de silah...

YÜCEL BAHŞİ - Evet olabilir, yanlış hatırlıyor olabilir, kesik kesik hatırlıyorlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, peki, teşekkür ediyoruz, Allah razı olsun, büyük geçmiş olsun. Sadenur'a bütün arkadaşlarımızın selamını götürün.

YÜCEL BAHŞİ - Aleykümselam, sağ olun, Allah razı olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hanımefendiye de geçmiş olsun dileklerimizi iletin inşallah.

YÜCEL BAHŞİ - Sağ olun, teşekkürler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, İsmet Eren yavrumuzun muhterem babaları Murat Kurt ve yine muhterem anneleri Ayşe Hanım buradalar. Öncelikle hoş geldiniz diyoruz, geçmiş olsun, Allah'ım muhafaza etti Eren'imizi, biz de Komisyon olarak sizleri dinliyoruz, olayları araştırıyoruz, değerlendiriyoruz. Size geçmiş olsun dileklerimizi iletmek amacıyla buradayız, sizin söyleyecekleriniz varsa -hem anne hem baba- bunları bizimle paylaşabilirsiniz. Şu anda İsmet Eren'in durumu gayet iyi bize verilen noktasında, elhamdülillah, belli şeyleri var, yine ameliyat geçirdi. Burada bana verilen notta saçmalardan bahsediliyor, ne saçması?

AYŞE KURT - İlk başta "saçma" dediler de sonradan "kurşun parçası" diye söylediler.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Tüfek kullanılmadı. O zaman bize de söylenmişti. Tüfek kesinlikle yok, büyük ihtimalle mermi bir yerden sekerken parçalanıp, o şarapnel parçaları yapıyor yani biz onu hastanede de tartıştık; Sayın Başkanım, öyle bir saçma yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, siz buyurun.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Neresinden?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ayşe Hanım, buyurun.

AYŞE KURT - İki dizinden de yaralandı, 3 tane bir yerden mermi çıkardılar, 2 tane de bir yerden. 1-2 tanesi sıyırmış, 2 tanesini de ameliyatla çıkardılar. Bir de dirseğini sıyırmış, göğsünü sıyırmış.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Sekmiş.

MURAT KURT - Seken mermiler girmiş zaten.

AYŞE KURT - Direkt temas olmamış, hep seken parçalar sıyırmış geçmiş, kimisi içinde kalmış, o şekilde.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Nasıl morali?

AYŞE KURT - Moralimiz çok iyi değil ya, korkumuz çok yüksek.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okula gitmek istiyor, değil mi?

AYŞE KURT - Okula gidiyor, gitmede bir sıkıntı yok ama tek başına hiçbir yere gidemiyor, tek başına odada yalnız kalamıyor, tek başına yani bir odada birimiz bir kanepede, birimiz bir kanepede değil, babasıyla aynı yatakta yatıyor. Tuvalete gittiği zaman başını bekliyoruz. Odada yalnız kalamıyor. Okula servisle giderken ben servise kadar indiriyorum, servise bindiriyorum, o şekilde yani hiçbir şekilde yalnız bırakamıyoruz. Stres olarak, korku olarak daha hâlâ yeni, aynı ilk günkü gibi, öyle çok şeyimiz yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yüsrâ'yla, kardeşiyle iletişimleri nasıl?

AYŞE KURT - İyi çok şükür yani normal, çocukların olduğu şekilde, o kadar; ufak tefek şeyler oluyor ama...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onlar onu da bir şey yapabilirler yani birbirlerine...

MURAT KURT - Yardımcı oluyorlar.

AYŞE KURT - Destek oluyorlar zaten ağabeylerine, ağabeyine destek oluyor yani diğer evde küçük kardeşleri, ağabeyi falan hep destek oluyor, kendisini yalnız bırakmamaya çalışıyorlar, gayet iyi sayılırlar yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah başışlasın.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hangi sınıftaydı?

AYŞE KURT - 5/E, olayın olduğu sınıf.

MURAT KURT - Ya, zaten ilk başta saldırgan sınıfa girdiğinde ön sıradakilere sıktıktan sonra bizim çocuk yani İsmet Eren "Baba, bize doğru silahı doğrulttuğunda ben sıranın altına attım kendimi." dedi yani seken mermiler, bu şekilde sıktı, seken mermiler girmiş zaten ayaklarına. Zaten direkt, doğrudan isabet etmiş olsa parçaları ayaklarını. Seken mermiler girmiş yani.

AYŞE KURT - "Tekrar kaçacaktım ben, kalktım, içeriye bir daha girdi, tekrar bana doğru sıktı ama onda çok panikti, bir arkasına bakıyordu, bir de içeriye sıkıyordu. O sırada tekrar ben kendimi sıranın altına attım, ölü taklidi yaptım anne." diyor. "Beş, on dakika" diyor, artık ne kadar yaptığını kendi de bilmiyor. "Bize gelip de 'Dışarı çıkabilirsiniz, tuttuk çocuğu.' dediklerinde çıktık dışarıya." diyor. "Yoksa, ben sıranın altında yattım, belli bir süre ölü taklidi yaptım, hiç kıpırdamadım." diyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ölü taklidi yaptığını hatırlıyor yani.

AYŞE KURT - Evet "Ölü taklidi yaptım, yapmasaydım anne, kımıldasaydım her kımıldayana sıkıyordu, bana da sıkardı, hiç kımıldamadım hiç yerimden." diyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tanımış mı sınıfa girince onu?

AYŞE KURT - Yok, tanımamış, aynı şeyde değillerdi. Sabahçıydı o çocuk, biz öğlenciydik. 7-8'ler sabahçıydı, 5 ve 6'lar öğlenciydi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onun öğrenci olduğunu mu zannetmiş?

AYŞE KURT - Terörist zannetmişler önce yani. Hatta kız zannetmiş ilk girdiğinde. "Anne, bize kız sıktı." diyor, sonradan erkek olduğunu söylediler. Saçları uzun olunca çocuğun kız zannetmiş ilk başta girdiğinde.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hangi hastaneye gitmişti?

AYŞE KURT - Tıp fakültesi.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Tıp fakültesine. Ambulansla mı gitti?

AYŞE KURT - Yok, ambulansla değil.

MURAT KURT - Ben götürdüm. Çocuk da ilk başta orada olay yerinde fark edilmemiş, öğretmenler tuttuklarını herhangi bir servise bindirmişler. Çocuğu evin önüne servisle bırakmışlar. Geldim ben, çocuk yerde yatıyor.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Eve mi bırakmışlar?

MURAT KURT - Evet.

AYŞE KURT - O can havliyle kendi vurulduğunu bile fark etmemiş.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ha, o da fark etmemiş.

AYŞE KURT - Evet, fark etmemiş.

MURAT KURT - O da fark etmemiş, öğretmenleri de fark etmemiş ister istemez.

AYŞE KURT - "Dışarıya çıkın." deyince hemen arkadaşları servise binerken... Tanıdığı bir iki arkadaşını serviste görünce tanımadığı bir servise binmiş, servisçi sağ olsun bırakmış eve kadar. Kendi de sonradan arayınca "Anne, dizlerim kanıyor ama kendimi sert yere attım, acaba bir yere falan çarptım, ondan kanıyor herhâlde." dedi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ha, eve geldi o şekilde?

MURAT KURT - Eve geldi de sitenin girişinden sonra yürüyememiş zaten, oradan komşular kucaklarına almışlar, müsait bir yere götürmüşler. Oradan ben yetiştim, tıp fakültesine götürdüm hastaneye, orada ilk müdahaleyi yaptılar.

AYŞE KURT - Bir gece hastanede yattı, dokuz buçuk gibi falan da ameliyat oldu, sabah da çıktık.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olay olduktan sonra servis oradan hareket edip oradaki çocukları evlerine mi götürmüşler?

MURAT KURT - Evet.

AYŞE KURT - Evet.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Okul... oradan ... herkesi dağıtmaya çalışmış.

MURAT KURT - Evet, evet. Öyle yapmışlar.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Sağlam olduğunu... Yaralı olduğunu düşünmediklerini göndermeye...

MURAT KURT - Yaralı olduğunu fark etmemişler zaten.

AYŞE KURT - Aynen, saklanan çocukları işte bazı sınıfta birkaç çocuk, kendini kurtaran, saklananlar "Dışarıya çıkabilirsiniz, çocuğu etkisiz hâle getirdik." dediklerinde çocuklar dışarıya çıkmış. Kendi de "Bir iki arkadaşım, serviste tanıdık sınıf arkadaşlarını görünce onlardan cesaretlendim, ben de bindim servise anne." diyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Evde olmasaydınız ne olacaktı?

AYŞE KURT - Ben evde yoktum zaten, ben olayı duyunca okula gittim.

MURAT KURT - Ben de tam tersi, eve gelmiş olabilir belki deyip eve gittim, orada bulduk çocuğu.

AYŞE KURT - Ben bayağı okulda aradım zaten. Bayağı bir aradım, bulamadım. O esnada kendi aradı, serviste bir ablasının telefonundan aramışlar beni, o şekilde öğrendim, yoksa ben okulda çocuk arıyordum. Hatta ben saldırı olarak da gitmedim, trafo patladı diye duyduk, o şekilde gittik.

MURAT KURT - Bize ilk başta "Okulda trafo patladı, çocuklarınızı alın." dediler. Ben de çok üstüne düşmedim işin açığı yani.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Kim dedi size "Trafo patladı." diye?

MURAT KURT - Oradaki konu komşular aradı yani.

AYŞE KURT - Bizim orada tanıdık komşumuz vardı evin arkasında. "Abla, sizin okulda trafo patlamış galiba, her taraf itfaiye, ambulans, polis dolu, okula gel istersen." dedi. Ben de geri sınıf öğretmenini aradım, hocam, böyle böyle bir durum varmış, durum ne dedim, öğretmen çok fena bir şekilde çılgık atıyordu, bas bas bağıyordu. "Çocuğun okuldaysa hemen gel." dedi. Ben de tamam, okulda olacağım dedim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne diye bağıyordu?

AYŞE KURT - Çılgılık atıyordu yani "Çabuk, okuldaysa gel." diyerek çılgılık atıyordu. Kadın korkmuş yani ne yapacağını şaşırılmış.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ne öğretmeni idi?

AYŞE KURT - Sınıf öğretmeni idi.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Ayla Hanım değildi...

AYŞE KURT - Ayla Hanım zaten bizim sınıftaydı, vefat etti. İngilizce Hocamızdı bizim sınıf hocamız. Tabii o, başka dersteydi. Ben olayı öğrenmek için aradım, o da "Çabuk, okuldaysa çocuğun gel." dedi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Rahmetli Ayla Hocamızı görmüş mü çocuk orada?

AYŞE KURT - Aynı dersindeydi zaten, bizim dersteydi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olay esnasında diyorum.

AYŞE KURT - Olay esnasında sadece "Silah seslerini duyduğumuzda hocamızla göz göze geldik, ondan sonra ben hocamızı bir daha hiç görmedim anne." diyor. "Hocam saklandı galiba." diyor, o da korktu, saklandı. Sonradan öldüğünü duyunca "Anne, tüh, öğretmen demek ki ölmüş, ben ondan öğretmenimi göremedim." diyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama siz olayın hâlâ etkisinde kalıyorsunuz, onu öyle çocuğa hissettirmeyelim.

AYŞE KURT - İster istemez, elimizden geldiği...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biraz rahatlayalım, şükredelim, Allah bağışlamış yavrumuzu.

AYŞE KURT - Evet, çok şükür.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani hem ağabeyiyle hem küçük kardeşleriyle bir iletişim içerisinde olursa zaten kendisini şey yapar.

AYŞE KURT - Kendisine elimizden geldiği kadar da hissettirmemeye çalışıyoruz yani, üstüne düşüyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, büyük geçmiş olsun.

AYŞE KURT - Sağ olun, Allah razı olsun.

MURAT KURT - Sağ olun, teşekkürler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz de araştırıyoruz konuları, değerlendiriyoruz. Sizleri de görmek istedik.

MURAT KURT - Sağ olun, teşekkür ederiz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ayaklarınıza sağlık, zahmet ettiniz buraya kadar, sağ olasınız.

Şimdi 4 ailemizi daha dinleyeceğiz, bunları toplu alalım diye düşünüyoruz.

Burada, değerli milletvekilleri, Mustafa Demir'in, Satı Şevval Çakal'ın ve Fatma İkra Çam'ın muhterem aileleri var.

Öncelikle, hepinize hoş geldiniz diyorum; büyük geçmiş olsun. Allah'ım yavrularımızı muhafaza etmiş. Onun için hepinize gerçekten en içten bu dileklerimizi bütün milletvekili arkadaşlarım adına iletiyorum. Biz de araştırma komisyonu olarak bu konuyu araştırmak üzere buradayız. Söylediğiniz, konuşacağınız her şey Meclis tutanaklarına geçiyor. Dün ailelerimizi dinledik, değerlendirdik. Bugün de yaralı olan yavrularımızın ailelerini dinliyoruz. İlk önce, işte, kurşun yarası olanları öncelikle dinledik, şimdi sizi de beraberce dinleyeceğiz. Dolayısıyla, duygularınızı, değerlendirmelerinizi, bize söyleyeceğiniz değerlendirmeler varsa bunu özellikle sizlerden duymak isteriz.

Orada güzel bir yavrumuz var; prenses. Adın ne senin?

MESUT DEMİR - Ebrar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ebrar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ebrar. İyiliğin en fazla artan şekli. İyilik üstü iyilik demek, güzellik üstü güzellik demek anlamı Ali Bey.

Ebrar, seni ağabeylerle, ablalarla dışarı alalım mı?

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Güzel resim yapıyormuş galiba.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Güzel resim... Gel, önce bir yanıma gel.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Resim yapsın.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, önce Mustafa Demir yavrumuzun ailesinden başlayarak değerlendirelim. Mesut bey muhterem babaları, Elif Hanım da muhterem anneleri.

Buyurun Mesut Bey, sizi dinliyoruz.

MESUT DEMİR - Öncelikle sağ olun.

Böyle bir şey yaptığınız için herkese teşekkür ediyorum, sağ olun.

Benim burada tek isteğim şu olacak yani hepinizden özür dileyerek söylüyorum. Tabii, böyle bir olayın olmasını hiç kimse istemezdi. Çok zor oldu yani inanın deprem kadar etkiledi mi? Bizleri etkiledi, daha fazla etkiledi. Hâlen de şu anda inanın sesim titreyerek söylüyorum. Benim burada isteğim sadece şu olacak, kendim için söylüyorum: Ben normalde tır şoförüyüm, şehirler arası çalışıyordum. Depremden sonra uzak şeyleri bıraktım çünkü depremi Maraş'ta yaşadım ve akrabalarımın çok vefat eden oldu ve bir arkadaşım dışarıdaydı, ailesi komple vefat etti. Onun dolayısıyla şu anda uzak yerlere gitmiyorum, sadece yakın illere çalışıyorum. Maddi konuda biraz sıkıntıları var. İşte, şu anda çocuk başka okula gidiyor; servis falan gibi... Çalışma ücretim asgari ücrettir. Bu konuda bir yardımcı olursanız sevinirim. Başka da bir isteğim yoktur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet.

Mustafa'nın durumu nasıl, psikolojik durumu? Şeyleri falan devam ediyor mu?

MESUT DEMİR - Şöyle söyleyeyim, geçen yanımdaki arkadaş'a da anlatmıştım: Gece saat tahminimce on bir buçuk muydu neydi, öyle bir şeydi, özür diliyorum, on iki buçuktu, geçen havai fişek patlattılar evin yakın yerlerinde, çocuk uyuyordu o anda; kalktı,

bağırđı, "Oğlum, bir şey yok." dedim. Akşamları ya annesinin veya benim yanımda yatıyor yani korkuyor, evde tek kalmaya korkuyor. Başka da çok şükür, bir sıkıntısı yok şu an.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ayağı mı kırılmıştı?

MESUT DEMİR - Ayağında çatlak vardı Sayın Vekilim.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Camdan atlamıştı.

MESUT DEMİR - Evet, videodaki çocuk, camdan atlayan, birisi de bizim Mustafa'ydı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hangi sınıftaydı?

MESUT DEMİR - 5/D'deydi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olay hakkında bilgilerini nasıl paylaşıyor? Olay esnasında o katil çocuğun içeri girip şey yapmasını nasıl hatırlıyor?

MESUT DEMİR - Onu şöyle anlattı: "Baba, koridorda silah sesini biz duyduk." dedi. Yanında bir arkadaşı daha varmış, onlar sınıfın en arka, masanın altına saklanmışlar. O anda canı içeri girdiğinde direkt 2 arkadaşını orada vuruyor zaten, öbürleri tekrar geri... Sınıfın boş yerlerine yani rastgele ateş açıyor, sonradan dışarı çıkıyor, öbür yan sınıfa gidiyor, öğretmenimizin vefat ettiği sınıfa. O anda gidince arkadaşlarına "Hadi, gidelim, camdan atlayalım, gene gelir." diyor. O şekilde kendi, ilk önce bizim Mustafa atlıyor zaten, videolarda görüyorsunuz. Bir arkadaş tutuyor aşağıdan, ondan sonra öbür çocuklar arkasından atlıyor, o şekilde oluyor. O anda da ayağında bir çatlak, işte incinme falan oldu, olayı o şekilde anlattı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Elif Hanım, siz annesi olarak bir şey söylüyor musunuz?

ELİF DEMİR - Öncelikle hepinize çok teşekkür ederiz, Allah razı olsun hepinizden, bize verdiğiniz desteklerden dolayı çok teşekkür ederiz.

Çok üzgünüz, çok zordu, çok acıydı, hâlâ atlatamıyoruz, psikodestek alıyoruz, oğlum da ben de alıyorum. Teşekkürler, bize iyi geldi sosyal destekler. Yani hâlâ devam etmesini istiyoruz açıkçası, atlatamadık, oğlum hiç atlatamadı, hâlâ şokta. Dışarıya tek çıkmak istemiyor. Mesela, abisiyle sokağa gidip işte parkta falan oynardı, şu an korkusundan aşağı bile inmek istemiyor. En ufak bir ses duyduğunda böyle irkiliyor, işte şey diyor: "Anne, yine mi bizim eve gelip saldırı yapacak?" Artık böyle şey olduk, gezemez olduk. Yani markete falan gittiğimizde bile marketin önünde şey yaptı, okuduğu okulun yanındaki markete gidiyoruz biz: "Anne şu anda buraya gelip burayı da mı tarayacak? Burayı da mı silahla tarayacak?" dedi. "Hayır, oğlum, öyle bir şey yok, artık bitti." dedim. "Ama ben korkuyorum, sanki buraya gelecek, yine bizi tarayacak gibi." dedi. Böyle, atlatamıyor hâlâ yani.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Psikososyal destek kesilecek mi dendi ki size? Devam etmesini istiyoruz dediniz.

ELİF DEMİR - Yok, şu anda devam, her hafta geliyor psikoloğumuz, sağ olsun, o da çok güzel ilgileniyor.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Tamam. Hani "Devam etmesini istiyoruz." deyince acaba...

ELİF DEMİR - Benimki bitti, benimki bitti.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Siz de devam etmesini istiyorsunuz. Talep ettiniz mi peki?

ELİF DEMİR - Etmedim.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Talep ederseniz devam eder çünkü.

ELİF DEMİR - Benimki bitti, Mustafa'nınki devam ediyor.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Hayır, siz kendiniz için de talep edebilirsiniz devam etmesini.

ELİF DEMİR - Benimkinin de devam etmesini istiyorum yani ben, o şekilde.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Mustafa hastaneye ambulansla mı gitti, hangi ambulansla gitti?

ELİF DEMİR - Şöyle: Ambulansla gitmedi, biz götürdük, kendimiz.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Nereye götürdünüz?

ELİF DEMİR - Devlet hastanesine götürdük, Yörük Selim Devlet Hastanesine.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Servisle giden değil, değil mi bu, bir servisçinin götürdüğü değil?

ELİF DEMİR - Yok, Mustafa eve geldi. Olay esnasında camdan atlayınca, abisinin arkadaşının babası, sağ olsun, getirmiş. Ben Mustafa'yı okulda arıyordum, bulamadım, çok kötü oldum. Ben eve geldiğimde gelmişti Mustafa, ağabeyi vardı evde. Şoktaydı, ben de şoktaydım; çok kötüydü, Rabb'im bir daha yaşatmasın hiç kimselere.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Çatlak bacağıyla geldi o zaman?

ELİF DEMİR - Mustafa o anda hani can havliyle bilmemiş, eve gelmiş, arkadaşının babası getirmiş zaten, Allah razı olsun, geldikten sonra ağrımaya başladı, sonra götürdük, hemen alçıya alındı, yirmi gün alçıda kaldı.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Başka çocuk vardı, değil mi sizin?

ELİF DEMİR - Var, bir tane ağabeyi var, bir tane de küçük kız kardeşi var.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Beşiktaşlı olan, değil mi?

ELİF DEMİR - Evet.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Geldi mi forma?

ELİF DEMİR - Gelmedi, aradılar ama gelmedi, bekliyorlar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Gelecek gelecek.

ELİF DEMİR - Çok teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, Fatma İkra Çam yavrumuzun muhterem babası Mustafa Çam ve annesi Nilüfer Çam Hanımefendi buradalar.

Evet, Mustafa Ağabey, sizi dinleyelim. Geçmiş olsun, Allah şifalar versin. O çocuğumuz da atlayarak yaralananlardan.

MUSTAFA ÇAM - Amin, Allah razı olsun.

Öncelikle merhabalar sayın vekillerim.

Kızımızın fizik tedavi süreci daha devam ediyor, parçalı kırıklar vardı çünkü. Yakından ilgilendiler sağ olsunlar. Şu anda psikolojik olarak hâlâ geceleri uyuyamıyor, tek yatamıyor bizimle beraber şey yapıyor. Dediği gibi, aynı, ufak bir sestən, havai fişek patlamasından falan çok korkuyor, arabaya binerken bile birisi korna bastığında ondan bile korkuyor. Şükür Rabb'ime yani daha beterinden korumuş Allah, bir daha yaşatmasın cümlemize. Sizden de istirhamım tek şu olacak: Kızımız hastaneden çıktıktan üç gün sonra bursluluk sınavına girdi. Girmeyecekti, biz şey yaptık çünkü çalışıyordu. Gelen bakanlarımıza da bunları dile getirmiştik. Kızımız o psikolojiyle 370 puan aldı. Benim naçizane fikrim, bu okuldaki öğrencilere biraz tolerans gösterilmesi lazımdı ama olmadı.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Ek puan...

MUSTAFA ÇAM - Gelen Millî Eğitim Genel Müdürümüze de -dün, cuma günü gelmişti- gelmişlerdi bize ziyarete, ona da talepte bulundum yani en azından çocukların bursluluk sınavında bir şey yapmaları lazımdı ki psikolojileri biraz daha düzelmesi lazımdı. Olmadı ama "O psikolojiyle de 370 puan iyi almış." dediler çünkü çalışıyordu.

Sizden ricamız -yaralı aileleri, şehit aileleri olarak- bu öğrencilerin geleceği için rahmetli olanların, şehit olanların ailelerine "şehitlik", yaralı olanların ailelere de "gazilik" talebimiz var sadece. Sadece talebimiz o. Bu, bizler için değil, hiçbir beklentimiz yok veliler olarak, sadece çocuklarımızın geleceği için, bu çocukların bu psikolojiyi atlatabilmesi için, bunların geleceği için şehitlik ve gazilik talebimiz var. Maddi konuda herhangi bir talebimiz yok, sadece bu çocukların geleceği için gazilik ve şehitlik istiyoruz. Sayın Komisyon Başkanımızdan ricamız budur. Komisyon üyelerimizden, Başkanımızdan, siz saygıdeğer milletvekillerimizden, Meclis Başkanımızdan, Cumhurbaşkanımızdan tek ricamız budur. Bu çocukların geleceği için Sayın Başkanım, gazilik ve şehitlik verilmesini talep ediyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, Mustafa Bey, tabii, bu konu Meclis Araştırma Komisyonumuzun malumunuz konusu değil, Meclis Araştırma Komisyonumuz bu olayı araştırıyor. Bununla ilgili daha buna benzer hadiseler olmasın, buna benzer şeyler yaşanmasın...

MUSTAFA ÇAM - Konuyla ilgili ben anlatayım o zaman.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade buyurun.

Diğer okullarda da olmasın, yavrularımız daha sonra tekrar yaşamasın, ne sorunlar var bütün bu tespitler yapılmaya gayret ediyor ama bir tarafta da biz milletvekiliyiz, her partinin milletvekili var burada. Elbette ki milletvekili olarak da buna benzer taleplerinizi yerine getirme noktasında arkadaşlarımız gereken gayreti göstereceklerdir yani Komisyonumuz değerlendirirken olayı inceleyip araştırıyor, değerlendiriyor, o nedenle de zaten sizleri dinliyoruz. Bir anlamda tabii onların psikolojileri, eğitim durumları, öğrenim durumları, demin ki söylediğiniz bursluluk sınavındaki hadisede olduğu gibi yani o konuda bile biz tavsiyede bulunamayız, böyle bir "Puan artışı verilsin." diyemeyiz Komisyon olarak ama milletvekili olarak bürokrasiye, bakanlara ricada bulunulabilir "Bunları bir değerlendirin." denilebilir. Orada ricacı makam pozisyonunda olmuş oluruz. Yanlış bir izlenim vermemek açısından bunu arkadaşlarım adına söyleme gereği hissettim. Tabii, yaşanan hadise çok büyük bir hadise. Bu noktadan hepinizle aynı duyguları paylaşıyoruz, aynı değerlendirmeyi paylaşıyoruz. İnşallah, burada zayıf yavrularımız bunu bir an önce atlatırlar, bir an önce normal eğitimlerine, öğretimlerine devam ederler.

Ondan sora, dünkü ailelerimizin de benzeri talepleri oldu, benzeri değerlendirmeleri oldu. Biz bunların bir anlamda zaten çok büyük bir hadise olduğunu görüyoruz, yaşadık her beraber. Bu ateş her yere birden düştü, değerlendirildi. Bu boyutta ilk defa da böyle bir hadise ülkemizde oldu. Bunun için siz de takdir edersiniz, hâlâ araştırıyoruz, dinliyoruz, değerlendiriyoruz bundan sonra bu türlü şeylerle ilgili. Bunun bilinmesini arzularım. Ama tekrar tekrar söylüyorum: Milletvekili olarak da buna benzer konularla ilgili talepleri, istekleri biz değerlendiririz, ona göre elimizden gelen her türlü şeyi yapacağız.

Teşekkür ederiz.

Anneye de bir söz verelim, Nilüfer Hanım'a.

NİLÜFER ÇAM - Öncelikle teşekkür ediyorum böyle bir toplantı düzenlendiği için, bizleri dinlemek istediğiniz için.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah.

NİLÜFER ÇAM - Eşimin de dediği gibi, herhangi maddi bir talepte bulunmuyorum ben, istemiyorum yani. Sadece, manevi olarak kızımın haklarının az önce de belirttiğimiz gibi, okul eğitiminde birtakım böyle şeyler istiyorum, yardımlar istiyorum. Kızım okula geri dönmek şu an istemiyor yine koktuğundan. "Anne, ben okula dönmek istemiyorum." diyor. "Yine aynı olaylarla karşılaşırım." diye korkuyor. Psikolojik destek alıyor ama hâlâ fikri aynı. Kızımın korkması hiç düzelmedi, aynı. Bizimle beraber yatıyor. Ama normal davranışları da agresifleşti, aileye davranışı farklılaştı; bize karşı davranışı, kardeşlerine karşı çok agresif bir davranış hâline dönüştü. Yani eski İkra hiç değil.

Ben, bu olayla ilgili bütün konularının araştırılmasını istiyorum sizlerin de talebiniz üzerine.

Diyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Orada, Nilüfer Hanım, tabii, İkra'nın bunları daha rahat atlatabilmesi açısından bütün destek anneye düşüyor. Babaya demiyorum, dikkat et.

NİLÜFER ÇAM - Evet, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onu yaşattırmayın, böyle konuşmayın, değerlendirmeyin, yok da saymayın. Anlatabildim mi?

Şimdi, Aybars'ı, küçük bebek sevse zaten kendisine gelir, değil mi? Ablalar en fazla bebeklerle... Onunla biraz zaman geçirtin. Ondan sora, ağabeyiyle biraz hemhâl olmasını sağlayın. Ama hayata bir anlamda böyle daha rahat dönsün. Bir de şükredin.

NİLÜFER ÇAM - Çok şükür.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Gerçekten, şükredin çünkü bir katille karşı karşıyayız, robotlaşmış bir katille karşı karşıyayız, rastgele herkese saldıran birisiyle karşı karşıyayız. Yani dün sizin bizim vaziyetimizi burada görseydiniz bizim üzüntülerimizi, onların üzüntülerini... Bugün elhamdülillah bak sizinle beraber şu anda biz çay içebiliyoruz. Afiyet olsun yani siz içersiniz biz de rahatça çay içeceğiz, dün bunları bile yapamadık, değerlendiremedik. Demek istediğimi anlatabildim mi?

NİLÜFER ÇAM - Anladım Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onun için Allah'a şükretmek lazım.

NİLÜFER ÇAM - Çok şükür Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onlar noktasında, öbür şeylerle ilgili bunların çok dillenmesi, konuşulması, değerlendirilmesi, o çocukların psikolojisini etkiler, onlara da dikkat edin yani "Şöyle olsun, böyle olsun." şartlandırmayın, yönlendirmeyin. Ben bunları şey için söylemiyorum yani o yavrularımız açısından söylüyorum; atlattıkları olayı öyle kolay bir hadise değil. Bunu da hep beraber, birlikte saracağız bu şeyi. Biz bize düşenleri yapacağız, siz size düşenleri... Onları yaşıyorsunuz. Yani korkularıyla, kaygılarıyla yani bir tane böyle bir şey çıkmış, bunun olmayacağını falan değerlendirerek... Bilemiyorum yani ben burada içimizde milletvekillerimizden doktorlarımız var, bu işi bilen hekimlerimiz var, ondan sonra, gerçekten uzmanlar var ama şunu da arzulamıyorum: Gerçekten bunları bir hayatta normalleştirin. Okullarında öğrencilerin başarısını ne güzel bakın babalar söylüyor. Sınavlara girmişler, puanlar alınmış. O şartlarda sınava giriyor, 370 puan alıyor, normal şekilde girse çok daha fazla artar çünkü kafasına o anda bir şey gelse, aklına bir şey gelse onu etkiler.

MUSTAFA ÇAM - Çalışıyordu çünkü Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onun için, orada bursluluk olmasa bile, anlatabildim mi? Ben onu şimdi kendim şey yapıyorum. Burada eğitimci milletvekillerimiz de var, biz o çocuğumuza burs verdiririz, başka türlü burs verdiririz. Yani anlatabildim mi dediğim hadiseyi? Onları biz telafi ederiz, şey yaparız, hepsi için bunları söylüyoruz, değerlendiriyoruz. Yeter ki o sınavlara girsin... Ne kadar doğru yapmışsınız, sınava sokmuşsunuz, sınava girmiş, ondan sonra böyle bir şey yapılmış falan, bunlar hakikaten güzel şeyler. Onun için, arkadaşlarım adına da bunu söylemiş oluyorum ama hayata döndürün yani evde buna benzer şeyleri konuşmayın. Dikkat edin, biz evlere geldiğimiz zaman çocuklarımıza sadece geçmiş olsun dedik. Olayları anlattırmadık, konuşmadık, değerlendirmedik. Oysa olayı araştırmak için gelmiştik, oysa onları dinlemek de görevlerimiz içerisinde, onu bile yapmadık. Yani sağ olsun o zaman işte Şenol Hanım, Ali Bey, ondan sonra bunlarla beraberdik, değerlendirdik. Onun için normal hayatımızı bir normalleştirelim, çocuğun hayatını normalleştirelim. Bunları evlerde konuşmayın, kardeşleriyle daha fazla içli dışlı olmalarını sağlayın ama siz evde... O hisseder, anlatabildim mi? Bakın, ben demin Ebrar'ı dışarı çıkarırken, seni ablaların, ağabeylerin alsın falan derken hemen burada Milletvekilimiz Yıldız Hanım psikolog olduğu için hemen dedi ki: "Dışarıda resim yapsın." Ne kadar güzel bir şey, ben onu öyle düşünemedim. Yani dışarıda resim yapmaya gitmek başka bir şey, "Seni dışarıya alayım." demek başka bir şey. Hemen ben ondan bir eğitim aldım, onları duysun istemedim yani değerlendirdik.

Evet, onun için, Allah razı olsun. Ne kadar güzel ailelersiniz, ne kadar güzel şeyler söylüyorsunuz. Biz maddi değil, manevi olarak bir şekilde bunları... Ama onu o şekilde şartlandırıdığınız zaman dahi geleceğine çok iyi şeyler yapmış olmayız. Onların hepsini zaman içinde değerlendireceğiz zaten, düşüneceğiz, anlatabildim mi? Size ilk planda söylenenlerle, gerçek realiteler belki öyle olmayabilir, ben de bilemiyorum. Deminki örneği o nedenle verdim. Yani onun için ne gerekiyorsa ne değerlendiriliyorsa... Bakın, bütün partilerden burada milletvekillerimiz var, Meclisin, bütün partilerin uzlaşmasıyla kurulmuş bir Komisyondan bahsediyoruz ve gece gündüz de bu konuyla meşgulüz. Dün gece kaçta gittiğimizi belki duymuşsunuzdur, onun için görevimizi yapıyoruz bu anlamda, geçmiş olsun diyoruz.

Evet, şimdi, Satı Şevval Çakal kızımızın annesi Kezban Hanım burada, öncelikle Kezban Hanım, sana da hoş geldin diyorum. Geçmiş olsun, Allah şifalar versin.

KEZBAN ÇAKAL - Öncelikle buraya geldiğiniz için, çağırdıklarınız için teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hoş geldiniz.

ŞAHİN ÇAKAL - Hoş bulduk efendim.

KEZBAN ÇAKAL - Benim kızımın da saldırıda okuldan kaçarken araba ayağını eziyor. Doku zedelenmesi ve sonradan çatlak oluştu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O arabadan dolayı ezilmiş.

KEZBAN ÇAKAL - Evet, aynen, en son bizim eve gelmiştiniz, ben hastanede yatıyordum, bir saat izin aldım, sizinle görüşmeye gelmişim.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hatırladım, izin alarak gelmiştin.

KEZBAN ÇAKAL - Yani ben kızımın olayını anlatayım mı, nasıl yaşadığını? Zaten arabayla...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, sınıfta mıymış o anda, hangi sınıftaymış?

KEZBAN ÇAKAL - Benim kızım o anda kantine gidiyor, lavaboya geçiyor, lavabodan da kantine gidiyor, su alıyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kaçınca sınıf, kaçınca katta?

KEZBAN ÇAKAL - En üst katta.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 2'nci katta.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - 6'ncı sınıf.

KEZBAN ÇAKAL - 6'ncı sınıf, 6'F'de.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Lavaboya nerede gidiyor?

KEZBAN ÇAKAL - Hangi lavaboya gittiğini bilmiyorum ama alt kata herhâlde. Lavaboya giriyor, lavabodan da kantine gidiyor, su alıyor. Tekrar şarkı söyleye söyleye merdivenlerden yukarıya çıkıyor. Bizim bunu rehberlik öğretmenimiz görüyor. Benim kızım tam sınıfa çıkıyor, köşeyi dönerken merdivenden tak tak ses geliyor "Herhâlde öğretmenler tahtaya vuruyor." diyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye, durun, orayı kaçırmayalım. Kezban Hanım, yani, olay başlamadan önce mi lavaboya gidiyor, kantine gidiyor?

KEZBAN ÇAKAL - Evet, olay olmadan önce, beş dakika önce kantine gidiyor, kantinden su alıyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O arada 1'inci katta bizim çocuklarımız var, onlarla karşılaşıyor mu?

KEZBAN ÇAKAL - Onlarla karşılaşmıyor, şarkı söyleye söyleye bir şey yokmuş gibi yukarıya çıkıyor, bilmiyor o kadar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Efendim?

KEZBAN ÇAKAL - Bilmiyor o kadar, hani aşağıda o sesi duymuyor. Benim kızım 3'üncü kata çıkıyor, en üst kata, merdivenden köşeyi dönerken tak tak ses geliyor. Öğretmenler...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Girişin üstündeki kattan çıktıktan sonra sesi duyuyor.

KEZBAN ÇAKAL - Aynen, öğretmenler tahtaya vuruyor sanıyor. Sınıfa giriyor, sınıfa girdiği anda diğer sınıftaki öğretmenlerimiz onun sınıfına geliyor, "Kapıyı kapatın, saldırı oldu okulda." diyorlar. Bu kadar, arkadaşları falan hep siper etmişler zaten onları.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Öğretmen var mıymış sınıfında onların?

KEZBAN ÇAKAL - Hayır, öğretmen yokmuş.

O anlık ses duyunca başka sınıftan 2 öğretmen kendi sınıfındaki öğrencileri de alıp kızımın sınıfına geliyorlar. Sonra, aradan biraz zaman geçiyor, Şevval'in hani şarkı söyleyerek yukarıya çıktığını görünce, rehberlik öğretmenimiz yukarıya çıkıyor, "Şevval, Şevval!" diyor, Şevval "Buradayım Hocam." diyor. Kızıma "Gözlerini kapat, seni aşağı indireceğim." diyor. Kızımı aşağıya indiriyor, o sırada işte okulun bahçesinde de araba ayağını eziyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yukarıda başka öğrenciler yok mu da Şevval diye onu arıyor?

KEZBAN ÇAKAL - Nasıl diyeyim, Hocam, biz rehberlik öğretmeniyle görüşüyorduk, o herhâlde o anda koridorda Şevval'e bir şey oldu sanmış galiba çünkü o kadar...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Hangi rehberlik öğretmeni?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ejder Hoca mı?

KEZBAN ÇAKAL - Hayır, Muammer Hoca. Hatta Muammer Hoca yukarıya çıkıp kızımın gözlerini kapayıp aşağıya indirmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öbür olayı görmesin diye.

KEZBAN ÇAKAL - Aynen, olayı görmesin diye. Hocamızın çıkma sebebi de şu: Acaba, hani çocukları tanıyamaz ki o anda saldırıda çocuklarımızdan koridorda ölenler, yaralananlar olduğu için benim kızımın da "Şevval, Şevval!" diye bence o yüzden sınıfına çıktığını düşünüyorum. Hani, acaba, koridorda o da mı vardı diye çünkü kameralardan benim kızımın şarkı söyleyerek yukarıya çıktığını biliyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hangi sınıftı?

KEZBAN ÇAKAL - 6/F.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Başka bir şey söylüyor musunuz Kezban Hanım.

KEZBAN ÇAKAL - Evet, bana gelen sizlerden ben çok şey istemiştım yani çok şey dediğim, benim eşim lokantada çalışıyor. Bugün çalışırsa, giderse iş, para var ama yarın giderse yok. Biz kızımızı bu olay olduğu için hastaneye götürdük, hastaneden geldik, benim eşim çalışmadı, bir ay işsiz kaldı. Artı, bir de biliyorsunuz Hocam, benim şekerim 500'lere çıktı, ben hastanede yattım on gün. Eşim hep yanımdaydı benim çünkü beni bırakıp da işe gidemiyordu, şekerim çok yüksekti. Ondan sonra, biz, o gün, Eray Bey'i aradık "Eşime iş bulabilir misiniz? Eşim işsiz."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Eray Bey kim?

KEZBAN ÇAKAL - AK PARTİ İl Başkanı kolları yardımcısı, Eray Ersoy. Ona söyledik, iş talebinde bulunduk her zaman ama "Bayramdan sonra olur, bayramdan önce olur." ama bu zamana kadar... Eşim de zaten şu an sinirlenip çıktı. Hep "Tamam, tamam, yaparız, hallederiz." dedi ama hiçbir konuda hallolmadı.

Artı, benim kızıma servis gelmişti, pazartesiden itibaren on beş gün servis yokmuş artık. Benim kızım okula gidiyor, ben servis olmasını istiyorum yani tekrar.

Daha ne, eve geliyorsunuz? Konuşuyorsunuz, dinliyorsunuz bizi ama hiçbir hak talep edilmedi, bunu söyleyeyim yani. Benim kızım gelenlere dedi ki... Çünkü benim eşim çalışırsa iş vardı, çalışmazsa yoktu. Kiradayım ben, biz sekiz yıl oldu, İstanbul'dan buraya geldik, kiradayız ama benim kızım hep bisiklet istemişti. Her gelenlere de "Bana bisiklet alır mısınız?" dedi. "Tamam kızım, hallederiz." dediler ama hiçbir şey olmadı. Geçen gün Onur Bey'e söyledi, "Ağabey, hani bana bisiklet getirecektiniz?" dedi. Onur Bey dedi ki: "Ben bir başvuru yaparım kızım." Ama öyle bir şey olmadı.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bize söylemediniz, biz alıyoruz, biz göndereceğiz size.

KEZBAN ÇAKAL - Bir şey söyleyeyim: Fırat Görgel'in Hanımı İlkur Hanım gelmişti, o da demişti.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bize söylemediniz, biz sizin eve geldik. Sizin evinize geldik biz, hatırlarsan, sen hastaneden gelmiştin.

KEZBAN ÇAKAL - Aynen, aynen bayağı kalabalıktık işte, o gün söylemedik.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bize de söylemedi, biz 2 Maraş vekili olarak alırız, sıkıntı yok.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Müsaade edin, ben hallediyorum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yarın gönderiyoruz size.

KEZBAN ÇAKAL - Teşekkür ederim.

Ben mesela hastaneye geldim, evime gelip beni ziyaret ettiniz. Çok teşekkür ederim çocuğum için ama ben evde, hastanede on gün yattım, bugün beni en az 3-4 kere aradılar: Kezban Hanım geliyor musunuz? Kezban geliyor musunuz? Ben on gün hastanede yattım "Kezban Hanım neyiniz var, nasıl oldunuz?" diye neden arayıp sormadınız? Haklı mıyım bu konuda?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Haklısın.

KEZBAN ÇAKAL - Evet, Hocam siz de vardınız, Çorumluydunuz değil mi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, değilim. Tokat...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Tokatlı.

KEZBAN ÇAKAL - Bilmiyorum bayağı bir sohbet ettik hatta.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tokatlıyım.

KEZBAN ÇAKAL - Tokatlıydı aynen. Bayağı bir de sohbet ettik evimde benim...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Hatta çok da mahcup etmişsiniz bizi, o kadar çok hazırlık yapmıştınız ki çok mahcup olduk.

KEZBAN ÇAKAL - Ya, ben buralı değilim, ben İstanbulluyum, o yüzden...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Biliyorum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Buralılar da yapar.

KEZBAN ÇAKAL - Yapardı ama ben hani, ben bilmiyorum ya.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Ben İstanbul'u seviyorum." demiştiniz.

NİLÜFER ÇAM - Ben de yapmıştım ama....

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Yo, yaptınız, hayır, hayır.

NİLÜFER ÇAM - Hiç oturmadınız.

KEZBAN ÇAKAL - Oturmadılar aynen.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Orada da aynı şekilde, hani şey yapamadık "Mahcup olduk." derken onu kastediyorum.

KEZBAN ÇAKAL - Aynen mahcup oldunuz hatta dediniz: "Biz hastaneye gelebilirdik, keşke gelmeseydiniz." Ama ben çünkü beni birkaç gün önceden aradığınız için size mahcup olmayayım diye doktorumdan izin aldım, geldim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bugün gene hastanede miydiniz?

KEZBAN ÇAKAL - Ben on gün yattım o günden sonra.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, bugün hastanede miydiniz?

KEZBAN ÇAKAL - Yok, bugün evdeyim, hastanede değilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Durum nasıl şimdi?

KEZBAN ÇAKAL - Şu an çok berbat, kollarımı az önce gösterdim, sıkıntı, stres, şekerden kollarım hep yara.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şeker mi var?

KEZBAN ÇAKAL - Evet, şekerim 500'lerdeydi bu olaydan dolayı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öncesinde yok muydu?

KEZBAN ÇAKAL - Öncesinde yoktu. Zaten o gün kızımın alçısını çıkarmaya gittik, eşime dedim ki: "Ben iyi değilim, gelin, ben bir muayene olayım." Muayene oldum hemen acil yatış yaptılar beni, eve bile göndermişlerdi ama gerçekten ben buna üzül müştüm. Ben orada on gün yattım, bir kere aramadınız "Neyiniz var, nasıl oldunuz?" diye. Ama bugün "Geliyor musunuz Kezban Hanım, geliyor musunuz Kezban Hanım?" diye kaç defa aradılar, söyleyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunları duymak için aradılar, bunları duyalım, değerlendirelim.

KEZBAN ÇAKAL - Duydunuz.

Benim eşimin de psikolojisi bozuldu. Az önce dedi ki: "Her gün aynı konuyu konuşuyoruz; iki aydır geliyorlar, gidiyorlar, hep aynı ama hiçbir hak talep bulmadık." Yani biz çok bir şey istemiyoruz, sadece bir iş istiyoruz, başka bir şey değil yani çünkü eşim işsiz. Hani bugün çalışırsa bugün para var. Mesela ben hasta oldum on gün, on gün adam benim yanımda kaldı. Nasıl çalışsın? Şekerim bir yükseliyor, bir düşüyor, bir yükseliyor, bir düşüyor, mecburen yanımda birini almak zorundalar. Çünkü benim burada kimsem yok, o yüzden de eşim bana refakatçi olmuştur hastanede.

Söyleyeceklerim bu kadar ama ki şehitlik mertebesi verilirse 17-18 öğrencimize de gazilik unvanının verilmesini istiyorum. Bu kadar.

Saygılarımla.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kezban Hanım, tekrar geçmiş olsun.

KEZBAN ÇAKAL - Sağ olun, teşekkür ederim.

MUSTAFA ÇAM - Başkanım, müsaade ederseniz ben bir şey sormak istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

MUSTAFA ÇAM - Fatma İkra, bizim kızımız saldırganın 2 kişi olduğunu söylüyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Efendim?

MUSTAFA ÇAM - Bu olayı gerçekleştiren kişinin 2 kişi olduğunu -bunu savcı beye de söyledik biz de- söylüyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kim söylüyor onu?

MUSTAFA ÇAM - Bizim kızın sınıfına girdiğinde birisi kar maskeli, birisi de kıvrıcık saçlı olan, olayı gerçekleştiren canı olduğunu söylüyor. Hatta birisinde...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Kameralar var...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Görüntüler var.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Yani şey, çocuklar o esnada yanlış hatırlıyor...

MUSTAFA ÇAM - Var değil mi?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Görüntüler var ya.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Biliçaltındaki görselleri orada şey yapmış olabilirler...

MUSTAFA ÇAM - Tamam.

Bir de marketin onda birini dövüyorlar hani, bu olayı sen mi yaptın diye. Orada bir kargaşa çıkıyor zaten.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - O ayrı, o başka bir şey.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Okulun kameraları, her şey sabit.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Orada birisi kim vurduya gidiyor...

MUSTAFA ÇAM - Yağmur Sitesi'nden okula kadarki kamera kayıtlarını incelediler değil mi?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evet.

MUSTAFA ÇAM - Çünkü biz 11'inci ayda...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Çıktığı andan itibaren görüntülerin hepsi var.

MUSTAFA ÇAM - Sayın Vekilim, ben Okul Aile Birliğindeyim. Sayın Zuhale Hanım, Sayın Vekilim, Okul Aile Birliğinde 11'inci ayda toplantımız vardı, veli toplantımız, biz bunu annesine dile getirdik.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Çocuğun annesine.

MUSTAFA ÇAM - Çocuğun annesine, hoca hanıma dile getirdik, dedik: Böyle, böyle yani çocuklar etkileniyor. Bu çocuk sonuçta, okulda gördüğünü gelir annesine-babasına anlatır "Ya, baba bir çocuk var, tuhaf hareketler yapıyor. Tek başına banklarda uyuyor teneffüste." Biz bunu söyledik ama hoca hanım kabul etmemişti "Benim çocuğumda herhangi bir sıkıntı yok." diye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Saldırgan davranışları olmuş mu? Ondan bahsediyorlar mıydı?

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Ne demişti yani "Benim çocuğumda böyle bir sıkıntı yok."u nasıl ifade etti?

MUSTAFA ÇAM - "Benim çocuğumda bu şekilde..." Kabullenmedi yani "Benim çocuğumda bu şekilde yok." dedi. Mesela, benim oğlum da 8'inci sınıfa gidiyor, karşı sınıftalar, "Baba açkıyla, tıraş şeyiyle kendisine zarar veriyor..." Benim oğlan da biliyorsunuz, Resul Kaya'da 8'e gidiyor, karşı sınıfta. Biz bunu 11'inci ayda veli toplantısına dile getirdik annesine ama annesi kabullenmemişti.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz veliler olarak bundan haberdardınız.

MUSTAFA ÇAM - Tabii ki çocukları etkiliyor çünkü Sayın Başkanım. "Yağmur Sitesi'nden Ayser Çalık Ortaokuluna kadar olan kamera kayıtlarına baktınız mı?" dememin sebebi de şu: Ekip otosu bırakıyordu bazen bu çocuğu, getirip götürüyordu. Emniyetin otosu getirip bırakıyordu okula, o okuldan alıp geri evine bırakıyordu; onun için soruyorum. Yağmur Sitesi'nde oturdukları için oradan okula kadar bu çocuğu Emniyet otosu mu bıraktı, kendi yayan mı geldi?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Kendisi yayan, gözüküyor.

MUSTAFA ÇAM - Bizim kız diyor ki : "Kızlar tuvaleti kapalıydı baba, orada hazırlanmış demek ki. Resim defterine girdirmiş silahları."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, açık tuvaletler açık orada.

MUSTAFA ÇAM - "Kapalıydı, kızlar tuvaletinde hazırlanmış." diyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani şöyle: Kamera kayıtları evden çıktığı andan itibaren sitenin kamera...

MUSTAFA ÇAM - Var değil mi Başkanım?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Saniye saniye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tabii, tabii hepsi saniye saniye var.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evden, binanın çıkışından itibaren var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani olayı gerçekleştirdikten sonra sadece olayın son aşaması, derdest edildiği aşama yok yani elektrikler kesilmiş ya, o aradaki kamera yok, onun dışındakiler tamamen var.

MUSTAFA ÇAM - Onda da Ejder Hocam, paniklemiş, yan tarafında trafo olduğu için işte akıllı tahtalara, bilgisayarlara zarar gelmesin diye, o adamın da aklına bir şey gelmemiş ki şalterleri indirmiş, elektronik cihazlara zarar gelmesin diye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani İkra tam olarak ne söylüyor orada? Bir adam daha mı vardı?

MUSTAFA ÇAM - "Bir kişi daha var." diyor yani bunu birkaç arkadaşından daha dinledik.

İBRAHİM KUZHAN - Benim kızım da söyledi.

İSMİHAN KUZHAN - Aynı şeyi benim kızım da söyledi.

MUSTAFA ÇAM - Aynen birkaç arkadaşından daha duyduk.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ne dedi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz savcıya söylediniz mi?

İBRAHİM KUZHAN - Bir tanesi...

İSMİHAN KUZHAN - 5/D sınıfında Aysima, herhâlde aynı sınıftalar kendileri.

MUSTAFA ÇAM - Aynen, aynen. Aynı sınıftalar.

İSMİHAN KUZHAN - Aynı sınıftalar. Olay esnasında öğretmenleri başlarında yok, kendilerinin de her birisi oyun oynuyorlarmış sınıfta; erkekler ayaktaymış, kendileri kız grubuyla beraber oynuyorlarmış. İlk sesleri duydukları zaman tatbikat olduğunu düşünmüşler yani bir tatbikat var ve biz ondan dolayı bu sesleri duyuyoruz diye düşünmüşler. Hamdolsun, akıllarına gelen sıraların altına geçmek olmuş, o çok büyük bir fayda sağlamış onlara çünkü aynı derecede -5/E'ydi değil mi diğer sınıf?- 5/E'de kayıplarımız daha fazla olmasına rağmen bizim sınıfta sayı çok yükselmedi; bu da sıraların altında olmalarından kaynaklıydı çünkü sıraların altına geçebilmişler, onu akıl edebilmiş çocuklar. Sınıfta şöyle de bir düşünce oldu... Kızım ilk buluştuğumuzda "Anne bir kişi değildi, anne 3 kişiydi." dedi, 2'de demedi.

MUSTAFA ÇAM - Bizimki 2 demişti.

İSMİHAN KUZHAN - "Anne 3 kişiydi." dediler. Sonra, ben onunla biraz mevzuyu konuştukça, mevzuları kendisi açabildiğinde açtıkça şöyle düşündüm... Camdan atlamışlar kendini servise almışlar, serviste de arkadaşları var, başka arkadaşlarını da servise almışlar ve evlerine dağıttılar, evimize geldi çocuğumuz, biz o şekilde hastaneye götürdük. O esnada çok korktukları için mevzuyu anlatırken birbirlerine herhâlde biraz şey yaptığını düşünüyorum, mevzunun heyecanıyla "2'ydi, 3'tü. 3'tüydü? Evet, 3'tü..." gibi ben öyle olduğunu şey yaptım. Orada o korkunun verdiği mevzuyla mevzuyu biraz yukarı taşıdıklarına, ben öyle bir şeye kani oldum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çocuk bir de arkadaşlar bunlar, çocuk yani.

İSMİHAN KUZHAN - Evet, evet, çocuklar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çok normal.

İSMİHAN KUZHAN - Mevzuyu biraz birbirlerinden duyarak, beraber oldukları zaman da mevzu hakkında sürekli konuşuyorlar. Bizimle konuşmadıkları kadar akrabalarıyla daha böyle rahat konuşuyorlar. Onlar da konuşurken çocuk oldukları için bazı şeyleri ya abartıyor oluyorlar, ya "Senin başına gelen böyle mi? Bana da böyle oldu, bize de böyle." Hani, hikâyelendirme mevzu içinde biraz farklılaşıyor ama çok kısa sürede, çok fazla, ani olayın olduğu bir yerde çocuklar her şeyi de böyle düşünebileceği bir ortamda değilmiş zaten o an. Sıraların altına geçmişler, sıraların altına çok... Çığlık atmış benim kızım "Çığlık çığlığaydım anne." diyor hatta Melek diye bir arkadaşı varmış "Aysima artık sus, çocuk bizi duyacak sus Aysima." demiş. Bir ara çocuk sınıftan çıkınca kalkmış, Melek arkadaşı ayaklanmış, o ayaklanınca kendisi de Melek arkadaşının arkasına seyirtmiş. Melek arkadaşı diğer arkadaşlarının yanına gittiğini düşünmüş ama hemen camdan atlamak aklına gelmiş Melek'in, o camdan atlayınca kızım da hemen onun arkasından camdan atlamış. Hamdolsun, tekrar çocuk arkaya dönmemiş. Yani, benim sadece hayalimi yoran, beni düşündüğüm zaman korkutan mevzu bunların cama çıkıyor olmalarıydı. Atlamış olmalarına hiç canım sıkılmıyor ona inanın, çocuk arkaya dönseydi ve tekrar bunlar açık hedef hâline gelselerdi benim uykumu kaçıran bu oluyor çünkü sıraya geçmişler, camdan atlıyorlar.

İBRAHİM KUZHAN - Zaten o pencereye doğru daha çok ateş ediyor.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ama şöyle: Çıkıyor, karşı sınıfa tekrar giriyor, Ayla Öğretmenin sınıfına. O arada çocuklar atlıyor zaten, hepsi de köşedeki camdan çünkü birinde klima falan var.

İSMİHAN KUZHAN - Evet yani orada bir karmaşa olmuş "Anne ben tam hatırlamıyorum ama yani bir arkadaşımın üstüne de basmış olabilirim, kim olduğunu bilmiyordum." dedi çünkü o hareket ve hızla camdan atlamak istemiş "Birisinin üstüne bastım ama anne, kimdi o bilmiyorum." dedi. Bu kadar, yani çok hızlı gelişmiş olaylar, çok, çok, çok, çok da olayın döndüğü bir anda değil o esnada. Ayakta olan arkadaşlar herhâlde açık hedef oldukları için onlar hemen kurşun yemişler, diğerleri de hamdolsun...

MUSTAFA ÇAM - Sadenur arkasındaymış bizim kızın, Sadenur Bahşi. O kız "Tam biz atlayacağımız sıra içeri girdi, ben Sadenur'un önündeydim, Sadenur'a 3 tane kurşun geliyor." diyor, atlıyorlar, Sadenur yaralı düşüyor zaten arkasından.

İSMİHAN KUZHAN - Yani, şimdi ben onu da şey yapamadım. Bizim aynı sınıfta Mina diye bir arkadaşımız var, Mina sınıfta kalıyor ve sıranın en arkasında "Anne ben de atlayacaktım ama sıra bana gelmedi, onlar atladıktan sonra çocuk girmedir" diyor çocuk da. Yani havadayken birisinin ateşi yani "O olmadı." diyor Mina da.

MUSTAFA ÇAM - Onlar itişe kakışa pencereye yanaşıyorlar ya, "Sadenur arkamdaydı, o esnada içeriden silah sesi geldi, tekrar içeri girdi." diyor. O esnada Sadenur'a kurşun gelmiş zaten, arkasındaymış tam. Bizim kız atlayıp tutamıyorlar aşağıda, Sadenur da yaralı bir şekilde üstüne düşüyor zaten.

İSMİHAN KUZHAN - Çok geçmiş olsun her birinize.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Herkese geçmiş olsun.

Sonraki gelen ailemiz Aysima kızımızın muhterem babaları İbrahim Kuzhan ve muhterem anneleri İsmihan Hanımdı. Size de Allah'tan şifalar diliyorum gerçekten, geçmiş olsun diyorum heyetimiz adına. Tabii, oradaki olan, içerideki olan hadiseleri, değerlendirmeleri çok detaylı şekilde biz de bilemiyoruz, değerlendiremiyoruz ama kamera kayıtları bu katil çocuğun evden çıkıp olayları işlediği andaki bütün şeyler var, sayfa sayfa var. Tek bir kişi olarak onun olduğunu görüyoruz, değerlendiriyoruz. Bir de o ilk planda ilk kurşunu yedikleri zaman sıcaklığıyla zaten hemen aynı saniyede anlamazlar ama Allah bu yavrularımızı muhafaza etmiş, gerek sıraların altına girmeleri gerekse kaçma konusundaki refleksleri şekliyle hayatta kalmışlar, ufak tefek şeylerle sıkıntılarını götürmüşler ama hâlâ 2 yavrumuz Ankara'da çok ciddi bir tedavi sürecini yaşıyorlar, sizin dualarınız daha çok geçerlidir, Allah'ım onlara da şifa versin, bir an önce 2 yavrumuz sağlıklarına, sıhhatlerine kavuşsun, büyük, elim bir hadise karşısındayız. Evet, ben o arada Aysima Hanım'ın babası İbrahim Bey'e de söz vermek istiyorum.

İbrahim Bey, buyurun.

İBRAHİM KUZHAN - Teşekkür ederim.

Yani çok diyecek bir şey yok aslında, sürekli tekrarlamak, o günü...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yaşamak.

İBRAHİM KUZHAN - ...yaşamının tekrarı gibi oluyor aslında, aynı deprem zamanında olduğu gibi. Yani benim tek endişem aslında şu: Tabii, çok canlarımız gitti. Yani ben depremden sonra da çok arkadaşımı kaybettim, ailesiyle beraber, evlatlarını aylarca sevmedim. Bu olayda da tabii Allah'a hamdediyoruz, çok şükür diyoruz, evladımız bir ayak kırığıyla bu olayı savdı ama o kadar can, o kadar evlat, o kadar gencecik fidan anasından babasından ayrıldı. Bu süreçte de yine dediğim gibi, evladımın başını okşarken bile onlar gözümün önüne geliyor, hicap duyuyorum aslında. Sadece en büyük endişem şu: Bu çocuğun, canının babası işte annesi belki o kadar ciddi bir bürokrat değil, babası yani ülkemizdeki şu anki sistemde inşallah gerekli bir... Yani daha doğrusu ayrımcılık yapılmadan gerçekten adalet uygulanarak hak ettiği cezaları bulur ve bunun gibi bir olay yaşanmaması için de gerçekten liyakatli insanlar da bu tarz durumlarda görevlendirilir ve önlem alır. Başka anne babaların evlatlarını gencecik yaşta toprağa vermemesi için. Yani tek temennim bu Sayın Vekilim, dediğim gibi yani çok diyecek bir şey aslında yok, giden gittiğiyle gitti, arkasında o kadar gözü yaşlı insanlar bıraktı. Allah bir daha milletimize böyle bir acı yaşatmasın.

Teşekkür ederiz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Âmin.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Aysima'yı da siz götürdünüz hastaneye değil mi? Eve geldi, evden götürdünüz.

İBRAHİM KUZHAN - Evet.

İSMİHAN KUZHAN - Evet, Aysima'yı biz götürdük.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İbrahim Ağabey, o kadar güzel konuştunuz ki ağzınıza, yüreğinize sağlık. Sizin hassasiyetleriniz bizim de hassasiyetlerimiz. Biz tabii, Meclis araştırma komisyonu olarak bunları araştırıyoruz, buluyoruz, değerlendiriyoruz. Adli soruşturmalar bir taraftan devam ediyor, idari soruşturmalar bir taraftan devam ediyor. Adli soruşturma,

biliyorsunuz, onlar savcılarının, mahkemelerin görev alanları içerisinde. Buna benzer duyularınız, değerlendirmeleriniz olursa onları mutlaka savcılıkla paylaşmanızı arzularım.

İBRAHİM KUZHAN - Savcı Beyle zaten görüştük orada, telefonunu da verdi bize.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz onların yaptığı işlemlere müdahil olamıyoruz.

İBRAHİM KUZHAN - Tabii, müdahale edemeyiz, ben buradaki çekincemi söyledim Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama biz bunu araştıracağız, değerlendireceğiz, buna benzer şeylerin bir daha tekrarlanmaması için elimizden geleni yapmaya çalışacağız.

Biz size bütün milletvekili arkadaşlarımız adına geçmiş olsun diyoruz, ayağınıza sağlık, zahmet ettirdik, Allah razı olsun.

Hepinize çok teşekkür ediyoruz, sağ olarsınız.

Değerli milletvekili arkadaşlarımız, değerli Komisyon üyeleri; İbrahim Huylu, Sosyal Bilgiler öğretmeni, hoş geldiniz Hocam.

İBRAHİM HUYLU - Teşekkür ederiz, sizler de hoş geldiniz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizin basına yansıyan bazı ifadelerimiz olmuş, ben direkt soracağım. Dün de zaten biliyorsunuz, bir tartışma yaşadınız, öncelikle kusura bakmayın dün de bugün de size zahmet ettirdik Hocam ama siz de takdir edersiniz Komisyonumuz dinlemek durumunda. Arkadaşlarımızın ben açık uçlu sorularını bırakacağım. Arkadaşlarımız, milletvekili arkadaşlarımız, söz de almadan direkt sorularınızı sorabilirsiniz.

Önce, şunu söyleyeyim: O gün yaşanan hadiseyle ilgili bildiklerinizi, gördüklerinizi, neredeydiniz, olay nasıl tezahür etti, nasıl değerlendirildi, bunu bir anlatın. Ondan sonrasında da milletvekili arkadaşlarımızın sorularını değerlendirelim.

Bir de sizi kameralardaki şeylerde görüyoruz, orada belli bir zaman dilimi içerisinde, onu bir anlatırsanız bize.

İBRAHİM HUYLU - Dersimiz 12.40'ta başlıyor, 12.40'ta sabahçılar dağılıyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Önce kendinizi bir tanıtır.

İBRAHİM HUYLU - İbrahim Huylu, sosyal bilgiler öğretmeni, on dört yıldır bu okulda çalışıyorum, yirmi dokuz yıllık da görev sürem var. 12.20 gibi okula geldik, Ayla Hocam da oradaydı zaten, nöbetçiyim o gün, Zeynep Hocam da. 12.50'de beraber derse girdik, 6/C'deydim üst katta, olayın olduğu üst kattaydım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olayın olduğu kattaydınız.

İBRAHİM HUYLU - Olayın olduğu değil, bir üst katta, olayın olduğu kat...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Oraya kaçınca kat diyorsunuz?

İBRAHİM HUYLU - Giriş, 1'inci kat -olayın katı- 2'nci kat, 6'ların olduğu...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 2'nci kat olarak mı, kendi aranızda öyle mi tanımlıyorsunuz?

İBRAHİM HUYLU - Giriş, olayın olduğu kat 1, 1'inci kat.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onu biliyorum. Siz...

İBRAHİM HUYLU - Ben 2'nci kattaydım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 2'nci kat olarak tanımlıyoruz.

İBRAHİM HUYLU - Evet. Dersim, 2'nci katta, 6/C sınıfındaydım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çünkü bazı veliler sıfır katını da zemin katını da 1'inci kat diye değerlendiriyorlar yani siz normal, 2'nci kattaydınız. Zeminin üstü değil, onun bir üstü, en üstü.

İBRAHİM HUYLU - Evet, en üst kat oluyor zaten. 6/C sınıfında sosyal bilgiler dersine girmiştik. Bir ara çocuklardan -5/C sınıfı sınıf rehber öğretmeni olduğum sınıf- haber gelmiş, ben sonradan hatırladım, "Derste gürültü oluyor." diye. Saate baktım 13.25'te, zilin çalmasına beş dakika var. "Çocuklar ben 5/C'ye uğrayayım." dedim izin aldım, aşağıya indiğimde 13.26 gibiydi. Yani buradan sizin oraya kadar bir mesafe 5-6 metre mesafede, çocuk lavabolarının olduğu yerde sırtını dayamıştı, elleri arkadaydı. Hatta yanımdaki çocuk, bana kapıyı açmış kız çocuğu, "Hocam lavaboya gidebilir miyim?" demiş, izin vermemişim, "Teneffüste git." demişim. Biz sınıfa giriyoruz, yaklaşık yirmi-yirmi beş saniye sonra silahlar patladı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Sınıfa giriyoruz." derken?

İBRAHİM HUYLU - 5/C sınıfına girdim ben, sınıf rehber öğretmeni olduğum sınıf, sınıf boşmuş o gün yani ilk dersimiz boşmuş. Girdikten yaklaşık yirmi-yirmi beş saniye sonra silah patladı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sen onu gördün mü, şeyi?

İBRAHİM HUYLU - Saldırıdan yirmi beş otuz saniye önce gibi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne yapıyordu orada?

İBRAHİM HUYLU - Sırtını lavabolarının olduğu yerde... Elleri arkadaydı -şu şekilde- hiçbir şüpheli hareketi yoktu. Normal, bizim okulda...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Pencereye doğru mu sırtını dayamış, yoksa?

İBRAHİM HUYLU - Göstereyim mi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Göster tabii, tabii.

İBRAHİM HUYLU - Burası mesela lavabo; 5/D ve 5/C var. Şu şekildeydi, hiç bir... Normal...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tanıdın mı öğrenciyi?

İBRAHİM HUYLU - Okulda öğrenci olduğunu biliyoruz zaten uzun saçlı çok dikkat çeken birisi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun, evet.

İBRAHİM HUYLU - Yirmi-yirmi beş saniye geçtikten sonra silah sesi patladı. Biz ilk başta patlama olduğunu zannettik. Hatta bizim okula son bir haftada matematikçi genç bir kız arkadaş atanamamış ama derse geldi, onu vurdular zannettim ben ilk patlamada. Sonra çok büyük patlama sesleri geldi, elektrikler patlıyor zannettik. Seri sıkmaya...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Zannettik." derken, siz sınıftasınız?

İBRAHİM HUYLU - Sınıfta, 5/C'deyiz. Kapıyı tuttum önce refleks olarak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kapı dışarı mı açılıyor?

İBRAHİM HUYLU - Kapı dışarı açılıyor, evet. Zaten açıldığında da çocuğu görmüyoruz, karşıyı görüyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Doğru.

İBRAHİM HUYLU - Devam edince seri sıkışlara çocukları yatırdım, ben de yattım çocuklarla birlikte, sessiz olmalarını sağladım. Devamında 5/D sınıfından atlayan çocukları gördük. Bizim çocuklar da atlamak istedi "Çocuklar sessiz kalın." dedim doğru mu yaptım bilmiyorum ama 21 öğrenci vardı sınıfta. Olay durduktan sonra bağırışlar başladı, çocukları gönderdim, hepsini çıkardım sınıftan geri gönderdi Ejder Hocam, rehber öğretmenimiz. Olay devam ediyor zannettik, tekrar aradan yirmi saniye geçmeden "Gelsinler Hocam." dedi. Biz çıkarken öğretmenler odasının önünde, merdivenin başında saldırganı yatırmışlardı. Bir polisimiz korumaya çalışıyordu ama vatandaşlar içeri girmeye başlamıştı o esnada.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hocam, biraz karışık anlaşıyor, biraz daha sade sade, duru duru çünkü olayın neredeyse canlı tanıklarından birisi gibi görünüyorsunuz.

Şimdi düzeltin beni lütfen. Yukarıdaydınız, aşağıdaki sizin sınıf öğretmeni olduğunuz sınıfla ilgili kimden geldi o bilgi size?

İBRAHİM HUYLU - 5/C'ydi, evet. Öğrencilerden birisi çağırmış beni.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Çağırmış." diyorsunuz kim çağırmış?

İBRAHİM HUYLU - 5/C sınıfından bir öğrenci "Hocam sınıfta gürültü oluyor." demiş bana ben de son dakika aşağı inmişim.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Telefonla mı söylüyor?

İBRAHİM HUYLU - Yok, sınıfa gelerek, 6/C sınıfına gelmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Niye "mı" diyorsunuz? "Aşağıdan bir öğrenci geldi." desenize, niye öyle söylüyorsunuz?

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - "Gelmiş." deyince birisinden duymuşsunuz gibi anlatıyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - Ben sonradan şoka girmişiz, sonradan çocuklarla...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda şokta değilsiniz Hocam.

İBRAHİM HUYLU - O olaydan sonra şoka girmişiz. Çocuk sonradan bana diyor. "Hocam, sizi ben çağırdım."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir öğrenci geldi sınıfa "Yaramazlık yapıyorlar." dedi, siz yukarıdan aşağı indiniz.

İBRAHİM HUYLU - Son beş dakika.

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - Teneffüse beş dakika var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teneffüse beş dakika kala.

İBRAHİM HUYLU - Teneffüse beş dakika var, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ondan sonra aşağıya indiniz. İndiğiniz zaman koridora girdiniz, kızlar tuvaletinin önünde mi, erkekler tuvaletinin önünde mi, pencerenin kenarında mı o anda katil?

İBRAHİM HUYLU - Tam ikisinin çaprazında. Kendi vücudunun tamamı görünüyordu dışarıdan.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Orada onu gördünüz.

İBRAHİM HUYLU - Gördüm.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Sen ne geziyorsun burada, niye buradasın?" demediniz mi?

İBRAHİM HUYLU - Yani çocuğu daha öncesinde bir defa görmüştüm, okulda da konuşulan şeylerden farklı tepkileri var, derslerine hiç girmemişim ben ama biliyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Farklı tepkileri var." derken?

İBRAHİM HUYLU - Bir defa 5 veya 6'ncı sınıf, tam hatırlamıyorum, okul çıkışında... Biz tüm öğrencileri göndermeden nöbetçi öğretmenler dağılmıyor, biz de bekliyoruz orada biraz. Bu çocuk kendisini kilitlemişti, konuşmuyor, hiçbir tepkiye cevap vermiyor. Arkadaşlar "Bu Emniyet Müdürünün oğlu, baba Diyarbakır'da çalışıyor." dediler, aynen anlatıyorum. "Zorlamayın." dediler. Sonra telefonlardan babaya ulaşıldı galiba, baba bir müddet sonra geldi, oradan biliyorum yani çocuğu.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Aslında bu "Baba Emniyet Müdürü, çok zorlamayalım." ifadesi, babanın biraz nüfuzunu kullandığı şeyini de veriyor bize.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - 8'inci sınıf olduğunu biliyor musunuz çocuğun?

İBRAHİM HUYLU - Biliyorum.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Yani öğrencilerin saatinde, öğrenci öğrencilerin saatinde ama sabahçı olduğunu da biliyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - Evet, biliyoruz. Şöyle ki: Bizim okulda öğleden sonra 8'lere etüt yapılıyor, deneme sınavı yapılıyor, ders çalışmaya gelen var, hocaya soru sormaya gelen var yani sürekli bulunuyorlar okulda.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Dur, adım adım gidelim, ona döneceğiz yalnız, önceki olan hadiseye.

Siz çocuğu tanıyorsunuz, problemleri bir çocuk olduğunu görüyorsunuz. Bir seferinde de kendisini böyle kapattığı bir dönem içerisinde... Nerede oluyor bu olay?

İBRAHİM HUYLU - Okulun çıkış kapısının olduğu yerde.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Orada böyle şey olarak duruyor, robot gibi duruyor?

İBRAHİM HUYLU - Okul tamamen dağıldı, bu çocuk kaldı. Genelde veli gelmeden de teslim etmiyoruz çocukları.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Velilerin gelmesi gerek.

İBRAHİM HUYLU - Yani, bu çocuk da hiç bir şey yapmayınca bir türlü babaya ulaşıldı, baba...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yanından geçen çocuklar, o arada diyorlar ki: "Buna bir şey yapmayın, bu Emniyet Müdürünün çocuğu."

İBRAHİM HUYLU - Yok, öğretmenimiz demişti "Bu Emniyet Müdürü çocuğu." diye. Şu anda olayın üzerinden...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nasıl bir tepki, nasıl bir psikolojiyle onu yapıyorsunuz? Koruma altına mı alıyorsunuz onu? Yani Emniyet Müdürü olduğu için.

İBRAHİM HUYLU - Yok, yani "Emniyet Müdürü çocuğu, bu çocuk hep böyledir, babası gelip alıyor." şeklinde yani daha detay bilmiyorum. Babası geldi, aldı...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, o şeyi kapattık.

Siz orada dururken, tuvalet ile o tam şey arasında, orada görürken adamı, katil çocuğu, sonra yukarıdan öyle geldiğiniz için 5/C sınıfına giriyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - Ben direkt 5/C sınıfına yöneldim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 5/C sınıfına girdiğiniz anda, daha teneffüs olmadı, oradan inmeniz falan bir iki dakika falan, zaten şeylerde de var. Ondan sonra da bir iki dakika da geçmiş oldu orada. Gelmeniz, girmeniz...

İBRAHİM HUYLU - Tahminim iki dakika, yirmi yedi geçe...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sonra atış başladı, trafo patladığını zannettin.

İBRAHİM HUYLU - Evet, ben önce genç bir kız arkadaşımız vardı, onun vurulduğunu zannettim, düşündüm, sonra...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Neden onu düşündünüz? Matematik öğretmeni, neden Hocam?

İBRAHİM HUYLU - Yani, daha önce Maraş'ta bir hastanede olmuştu, gelip sevgilisini mi eşini mi vurmuştu, biz de öyle bir olay zannettik.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Niye ondan?

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Öyle bir sıkıntısı mı vardı yani?

İBRAHİM HUYLU - Yok öyle bir tepkisi... Biz okuldaki tüm öğretmenleri tanıyoruz, 50 kişiyiz zaten.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Onu tanımadığınız için.

İBRAHİM HUYLU - Tanımadığımız için onu zannettik; yeni, bir haftalıktı. Bir hafta çalışmıştı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani öğrenciyi nerede vurduğunu gördünüz? Gördünüz mü vurduğunu öğrenciyi?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Öğrenciyi gömüyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Zihin yorum yapıyor.

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - Bu matematik öğretmenine saldırılıyor, saldırı yapıyor.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sınıfta o arada.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ha, siz sınıftasınız o arada.

İBRAHİM HUYLU - Biz sınıftayız.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sınıfın içinde.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Silah sesini duyuyorsun, sen onu varsayım yapıyorsun.

İBRAHİM HUYLU - Evet. Diğer arkadaşları tanıyoruz, onu tanımıyoruz.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sınıfa gidiyor, kapıyı kapatıyor, silah sesi duyuluyor, bunu böyle yorumluyor, çocukları yatırıyor, kendisi de yatıyor. Bir süre sonra sesler kesilince çıkarıyor çocukları.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sizin sınıfta saldırı olmadı, senin sınıfında değil mi?

İBRAHİM HUYLU - Bizim sınıf olmadı. Benim karşı sınıfa, hocama yönelmiş ama silah tutukluk yapıyor en son, oradan sonra da olay bitiyor.

YILMAZ HUN (İğdır) - 5/G'de atlayanları gördünüz, onu nasıl gördünüz?

İBRAHİM HUYLU - Efendim?

YILMAZ HUN (İğdır) - Hocam "5/G sınıfından pencereden atlayanları gördüm." dediniz.

İBRAHİM HUYLU - Ben öyle bir ifade kullanmadım.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - 5/C.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - "5/D" dedi.

İBRAHİM HUYLU - 5/D, saldırı sınıfı. 5/D bizim sınıfta...

YILMAZ HUN (İğdır) - "Biz içerideyken atlayanları gördük." dediniz.

İBRAHİM HUYLU - Evet, doğru.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yan cam ya.

İBRAHİM HUYLU - 5/D sınıfı, olayda saldırıya uğrayanlardan biri, yan sınıfı da bizim. Dağa doğru, kuzeye doğru atlıyorlar.

YILMAZ HUN (İğdır) - Pencereden mi baktınız yani?

İBRAHİM HUYLU - Pencereden gördük. Bağırışmalar da oldu, aşağıdan "Atlamayın." seslerini de duyduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olayda siz sınıftasınız.

İBRAHİM HUYLU - Ben sınıftayım, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz o anda ne yapıyorsunuz? Yatıyor musunuz yoksa ayakta mısınız?

İBRAHİM HUYLU - İlk başta kapıyı tuttum refleksle, sonra silah sesleri çoğalmaya başladı, seri sıkmaya başladı. Çocukları en arkaya doğru çektim, sınıfın arkasına doğru, önde sıralar var hani, ses de yapmamalarını sağladık "Aman bu sınıf boş." zannedilsin diye. Zor durdurduk zaten ağlayanlar, şey yapanlar... Atlamak istedi çocuklar da atlattırmadık, orada hata mı yaptık...

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - İbrahim Hocam, bir şey sorabilir miyim?

Şimdi kapılar dışarı açılıyor ama öbür sınıflardakiler çocuk ama siz orada başındasınız. Sıraları mesela kapının önüne yığmayı hiç düşünmediniz mi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kapı dışarı açılıyor.

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Dışarı açılıyor da yine en azından bir engel olurdu diye düşünüyorum.

İBRAHİM HUYLU - Yani çok etki yapar mıydı, inanın...

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Çünkü çok sıra var yani ona bir engel olurdu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onu kısa bir sürede düşünmüş...

İBRAHİM HUYLU - O anda çok sağlıklı düşünemiyoruz.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ama bunların sınıfında ölüm yok, sınıfa girmiyor.

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Yok da yani önlem almak için falan.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yani o değil de şu söylenebilir: Hocam, siz çocukları bir şekilde güvenliğe alıp kapıyı açıp çocuğa belki gidebilirdiniz yani saldırganı, o belki söylenebilir ama onun dışında size... Kapı dışarı açılıyor.

YILMAZ HUN (İğdır) - İbrahim Hocam, size yönelik bu tepkinin sebebi nedir? Dün de burada aileler koridorda size tepki gösterdiler, bunun sebebi ne olabilir?

İBRAHİM HUYLU - Bunu anlayamadık. Biz daha önce 2 defa ziyaretlerine gittik, tüm taziyelere gittik, bulunduk yani birkaç yerden özellikle Müdür Beye direkt, bize de öğretmenlere de dolaylı olarak tepkiler geliyor. Müdür Bey için "Olayın, saldırganın üstüne yürümeliydi." Yani o anda okula polisler de geliyor olay devam ederken. Polis silahlı olmasına rağmen -içeride terör saldırısı mı, o da bilmiyor- girmediğini söylüyorlar, çelik yelek giymeye çalıştığını söylüyorlar. Biz bu şekilde çıplak... Ve bu kadar korunmalı da değil sınıflarımız. Biz saldırganın üstüne nasıl yürüelim ya da Müdür Bey?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yani tabii, orada bir eleştiri şu size yönelik... Sizin şey ifadeniz oldu mu? "Ya, benim çelik yeleğim mi var ki ben üzerine gideyim." gibi bir ifade oldu mu? Aileler bunu söylüyorlar.

İBRAHİM HUYLU - Yok, olayın son zamanlarında polisler yetişiyor.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yo, yo, olaydan sonraki süreçte.

İBRAHİM HUYLU - Yok, kesinlikle.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Olaydan sonra basına bir açıklamanız var sizin.

İBRAHİM HUYLU - Orada da çocukla ilgili bu kullandığım ifadeler; kapı önünde gördüğüm durumu anlatmıştım sadece, başka...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Okul avcısı olduğunu filan söylüyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - Oradaki çocuklardan, olay sonrası oraya birikenlerden "Bu çocuk şunları, bunları yapıyordu okulda." gibi, o şekilde çocuklardan duyduğumuz... Bir de o babayla geldiğindeki tepkilerini görmüştüm. Onun dışında...

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - İbrahim Bey, ilk karşılaştığınızda çocuğa bir şey sormamanız... Yani bir şey deseydi, eller arkada...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - "Sen ne yapıyorsun burada? Sen sabahçı değil misin?" gibi... Onu söylüyor veliler.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Sizin koridor nöbetçisi kimdi o katta?

İBRAHİM HUYLU - Ayla Hocam, Zeynep Hocam. Zeynep Hocam bizim olay katının nöbetçisiymiş galiba, Ayla Hocam da üst katın mı acaba, Ayla Hocam da nöbetçiydi.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Zeynep Hoca nerede o ara?

İBRAHİM HUYLU - O da sınıfta, dersteyiz, 13.30'da zil çalacak.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hocam, 5/C sınıfına girdiniz ya, sessizlik sağlamak için girdiniz, o zaman ne olduğunu, ne yaptığınızı hatırlıyor musunuz? Ses yapan çocuklar mı vardı?

İBRAHİM HUYLU - Gittiğimde çocuklar bir şeyler dedi, ne olduğunu... Başkanımız da yoktu o gün, başkan ve başkan yardımcısı yoktu, çocuklar "Ben başkan olayım, ben başkan olayım." dedi, hatta "Siz, siz olun." dedim, ondan sonra patlama oldu, zaten çok görüşemedik çocuklarla.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - İki buçuk üç dakika sonra olmuş zaten ilk patlama.

İBRAHİM HUYLU - Üç dakika mı?

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - İki buçuk üç dakika.

İBRAHİM HUYLU - Ben sınıfa girdikten sonra çok geçmedi, yirmi-yirmi beş saniye...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Siz nöbetçi öğretmen misiniz?

İBRAHİM HUYLU - Değilim.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Değilsiniz.

İBRAHİM HUYLU - Nöbetçi öğretmen değilim.

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - Arkasına silah saklamış, elleri arkasında olduğuna göre...

İBRAHİM HUYLU - Evet, eli arkadaydı, o pozisyonunda gördüm.

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - Siz de sormayınca siz sınıfa girdikten sonra saldırıya başladı.

İBRAHİM HUYLU - Çocuklar geliyor ama çocuklar gelmese muhtemelen teneffüste olacak olay.

YILMAZ HUN (İğdır) - İbrahim Hocam, siz kaç yıldır o okulasınız?

İBRAHİM HUYLU - 14'üncü yılım.

YILMAZ HUN (İğdır) - On dört yıl... Bu çocuğun derslerine girdiniz mi hiç?

İBRAHİM HUYLU - Hiç girmedim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Hiç girmiyorsanız bu çocuğu tanıma... On dört yıldır o okulasınız, o çocuk da yaklaşık beş altı yıldır o okulda. Bir de "Hakkında konuşulanlar..." diyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - 4'üncü yılı çocuğun.

YILMAZ HUN (İğdır) - Çocuğu tanıyorsunuz yani?

İBRAHİM HUYLU - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - "Konuşulanlar..." da dediniz. Mesela, babası Emniyet Müdürü, Diyarbakır'da çalışıyor, herkes biliyor yani. Probleml bir çocuk olduğunu okulda herkes biliyor, siz de biliyorsunuz.

İBRAHİM HUYLU - Herkesi bilmiyorum ama burada az kişiler biliyor.

YILMAZ HUN (İğdır) - Yani farklı bir çocuk olduğu, probleml bir çocuk olduğu biliniyor.

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - İki görüntü zaten çok farklı.

YILMAZ HUN (İğdır) - O esnada da dersi yok zaten.

İBRAHİM HUYLU - Dersi yok.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sabahçıdır çocuk, öğleden sonra oradadır yani ailelerinin tepkileri sabah derse giriyor ama öğlen çocuk ordadır. Problemlerli bir çocuk, herkes tanıyor. İbrahim Hoca, niye orada, "Ne arıyorsun burada?" diye sormadı, tepkilerin sebebi o aslında.

İBRAHİM HUYLU - Evet, rutin bir durum. Dedim ya 8'inci sınıf çocukları sürekli okulda; LGS'ye çalışıyorlar, deneme oluyor, etüt oluyor, konferans salonumuzda sürekli bulunuyorlar.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Daha önce dersine girdiniz mi Hocam?

İBRAHİM HUYLU - Hiç girmedim.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - 5, 6?

İBRAHİM HUYLU - Hiç girmedim yani o yüzden zaten iletişimim yok, farklı tepkileri olan bir çocuk.

Yani tek başına gezerdi bahçede gördüğümüz zaman, tek takılırdı bizim gördüğümüzde, çok arkadaşı olmazdı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Var mı arkadaşlar sormamız gereken soru?

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Peki Hocam, siz şey dediniz üstadım, öğrenciler öğleden sonra, sabahçı öğrenci öğleden sonra çocuk ders çalışmaya okula gelebiliyordu...

İBRAHİM HUYLU - 8'inci sınıflar.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - "Öğretmenlerine soru sormaya okula gelebiliyordu." dediniz. Peki, öğleden sonra 8'inci sınıf öğretmenleri 5'inci sınıflara ders veriyor muydu?

İBRAHİM HUYLU - Doğru, bazen görevli öğretmen oluyordu deneme falan olduğu zaman, onun dışında pek...

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Olmaz.

İBRAHİM HUYLU - İki dönemde de derse giren öğretmenlerimiz de var.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Ders çalışmak için kütüphane gibi bir ortam okulda yok zaten.

İBRAHİM HUYLU - Yok, konferans salonunu kullanılıyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Konferans salonuna ders çalışmaya mı geliyordu öğrenciler?

İBRAHİM HUYLU - Evet, deneme de yapılıyor orada, test çözüyorlar.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Teşekkür ediyorum.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Sayın Hocam, Çiğdem Hoca Müdür Yardımcımız, o da... Siz on dört yıldır oradasınız, o da belli bir dönem orada çalışmış.

İBRAHİM HUYLU - Doğru.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Dün bize dedi ki: "Bizim görev değişikliği olmadan önce bir kuralımız vardı okulda, asla sabahçılar öğlen, öğlenciler sabah okula gelmiyordu diye net bir karar vardı ve böyle bir prensibimiz vardı, bizden sonra uygulanmamış olabilir." Şimdi, orada biraz kafam karıştı, siz dediniz ki: "Çocuklar, 8'inci sınıflar geliyordu öğleden sonra da vesaire." Yani bu son değişiklikle, on bir günde ya da işte bir ayda mı değişti bu kural yoksa hep baştan beri var mıydı? Yani Çiğdem Hoca'nın idareci olarak beyan ettiğiyle şimdi sizinki çelişti de kafamızda. Bunu bize bir netleştirir misiniz lütfen.

İBRAHİM HUYLU - Yani sabah döneminin dersine hiç girmiyorum, benim 5'ler var, bir tane 6'ncı sınıfım var. Daha çok bu işlerle Ejder Hocam ilgileniyordu, rehber öğretmenimiz, 8'lerden sorumlu olan o. Yani o daha detaylı cevap verir diye düşünüyorum. Çünkü o ilgileniyordu, hatta Ejder Hocam da olay anında okuldaydı, yaklaşık kırk dakika geçmiş, Ejder Hoca okulda...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, siz diyorsunuz ya "Sabahçılar da öğleden sonra geliyorlar."

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - "Geliyorlardı." dediniz ya az önce.

İBRAHİM HUYLU - Evet, gelip okulda bulunuyor 8'ler, denemeleri oluyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Önceden yani üç ay öncesinde de dört ay öncesinde de geliniyor muydu okula?

İBRAHİM HUYLU - Evet, geliniyordu yani kontrollü ama. Atıyorum 8'den 50 kişilik bir grup var, onlar deneme oluyor, ders çalışıyor gibi. Konferans salonu onlar içindi yani gözetimli geliyorlar. Ejder Hoca'nın listesi var...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda ismini hatırlamıyorum ama yavrularımızdan birisinin, öbür dünyaya irtihal edenlerden birisinin ailesi sizin o çocuğa bir hakaret ettiğini söyledi. Kimdir o, nedir? Nasıl oldu?

İBRAHİM HUYLU - Saldırgan çocuğa mı?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, ölen çocuklarımızdan birisine, vurulan çocuklarımızdan birisine.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sizin bir süre önce bir ders sırasında çocuğa -kusura bakmayın, özür dilerek söylüyorum- geri zekâlı dediğinizi, 2 çocuğa, gibi bir iddiada bulundu, onu kastediyor Başkan.

İBRAHİM HUYLU - Hatırlamıyorum Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Başka soracağımız soru var mı arkadaşlar?

Hocam, geçmiş olsun ama siz zaten bu konuda cumhuriyet savcılığına falan beyanda bulundunuz mu? İfade verdiniz mi?

İBRAHİM HUYLU - Yok, sadece olay anını anlatmıştık okuldayken olay günü.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olay günü ifadenizi aldılar.

İBRAHİM HUYLU - Olay günü bilgi verdik.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tekrar soruyorum: Başka sorusu olan? Yok.

Teşekkür ediyoruz, sağ olarsınız.

Değerli arkadaşlar, Ali Bey, bir saniyenizi alalım.

Şimdi, bugünkü Kahramanmaraş'taki çalışmamızı tamamlıyoruz. Biz vakitlice belirleyeceğimiz, sizin de uygun göreceğiniz şimdi bir zaman aralığında Urfa'ya doğru çıkalım. Ondan sonra orada yerleşelim, yerleştikten sonra, Valilikte bir brifing verilecek, ondan sonrasında Urfa'da kalacağız. Ertesi sabah da Siverek'e hareket edeceğiz. Uygun mudur arkadaşlar?

O zaman toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati:12.36